Kansallinen Työ

Perjantaina lokakuun 6 p:nä | Toimitus ja toimisto: Helsinki, Unioninkatu 41 A · Puhelimet: Toimitus ... 36 107 · Tilaus- ja ilmoitusasiat...... 63 389 | PÄÄTOIMITTAJA S. B. OKSANEN | Kahdesti kuussa ilmestyvä taistelulehti · Tilaushinnat: 1/1 vk. 40:—, 1/2 vk. 20:—, irtonumerot 2:— · Ilmoitushinnat: 3:- palstamm. | 1. vuosikerta N:o 8 — 1939

Kansamme menestyksen oikea tie.

Ajan pyörä pyörii taas ankarasti ryskien. Armotta murskaa se alleen kokonaiset kansakunnatkin, jotka eivät ole huomanneet, mitä ajan kello on lyönyt. Nyt ei auta rikkiviisaus, ei pelasta tyhmyys. Nyt pitää tietää totuus ja toimia totuuden mukaisesti. Suomenkin on taas ratkaistava, kulkeeko se oikeaa vai vasenta tietä. Vasen vie kärsimyksiin ja mahdolliseen tuhoon. Oikea vie kukoistukseen ja hyvinvointiin. Meidän kansamme on viime vuosikymmenien aikana menettämistään menettänyt kansallista henkeään. Ja kuitenkin on kansallinen suomalainen henkemme ainoa, joka erehtymättömästi auttaa meitä tiemme valinnassa. Muistakoot kaikki, joiden suonissa suomalainen veri virtaa, että *ainoana* velvollisuutenaan tässä maailmassa on tehdä kaikkensa Suomen kansan menestymiseksi. On heitettävä yli laidan kaikki suomalaisuudelle istutetut vieraat ajatukset. On estettävä kaikenlaisen kansainvälisen saastan vaikutus Suomen kansaan. Vieras henki tuhoaa Suomen kansan, vain sen oma henki voi sen pelastaa.

Viime päivinä on vieras henki ollut johtamassa Suomen kansaa, siksi on kansamme johdettu taloudelliselle kärsimysten tielle. Siltä tieltä on heti palattava ja otettava uusi suunta. Meidän on käsitettävä, että taloudelliset kärsimykset saattavat kansamme suurissa joukoissa kansallisen suomalaisen hengen entistä suurempaan ahdinkoon. Siksi me odotamme, että ne, jotka parlamenttaarista tietä, ovat kansamme johtoasemiin nousseet, tällä kriitillisellä hetkellä lähinnä muistaisivat olevansa suomalaisia ja toimisivat sen mukaisesti. Tällöin on kumottava kaikki ne määräykset ja asetukset, jotka rajoittavat kansallisen taloutemme toimintaa. Työttömyyttä ei ole päästettävä syntymään. Se on estettävä normaalisilla työajoilla ja palkoilla. Meillä ei ole varaa hätäaputöillä halventaa työn arvoa. Se veisi kansamme moraalin nykyisestä jo saastutetusta tilasta vielä alemmaksi. Työ, työn saanti ja toimeentulo, sitä on turvattava työtä edistävillä, vaan ei rajoittavilla asetuksilla.

Me tahdomme olla puolueettomia, tinkimättömän puolueettomia suurvaltojen nykyisessä kanmppailussa. Mutta meidän puolueettomuusasemamme ei saa merkitä sitä, että me saattaisimme kansamme kärsimyksiin siksi on tiedettävä, ettemme näiden suurvaltojen voimakeinojen tähden, voi ylläpitää kauppaamme sodan edellisissä suhteissa ja maiden kanssa. Meidän puolueettomuutemme vaatii, samoin kuin meidän kansamme oma etu, että me käymme kauppaa siellä, missä se suinkin on mahdollista. Kysymme sitä: onko tämä tai tuo maa itse puolueeton tai sodassa? Emme me saa antaa minkään, ennen sotaa tehdyn sopimuksen häiritä kansamme turvaamista niillä tuotteilla, joita me kipeästi tarvitsemme. Ja me

Jatkuu 2:lle siv.

Suomen kansakoulunopettajat.

Arvoisat virkaveljet ja -sisaret.

Opettaessamme Suomen kristikansan lapsille uskontoa, joudumme me itsekin syventymään siihen ehkä enemmän kuin muut. Täytyyhän lapselle esittää asiat paljon tarkemmin, yksityiskohtaisemmin ja selittävämmin kuin esim. aikuisille saarnaa pitäessä. Näistä asioista ei lapsi itsessään paljoakaan ymmärrä, ellei hänelle kaikkea selitetä. Mutta kuinka voi selittää ymmärrettävästi, ellei itse ymmärrä perusteellisesti. Uskontoa emme voi enää opettaa, kuten ennenvanhaan ulkolukuna, sivukaupalla, jos tahdomme, että se muodostuisi jonkunlaiseksi elämänkatsomuksen perustukseksi. Raamatusta joudumme opettamaan paljon semmoisia asioita, mitkä vaativat meiltä itseltämmekin perusteellista syventymistä. Monesti joudumme ajattelemaan itseksemme, kuinka asiat oikein todellisuudessa on ymmärrettävä ja onko kaikki meille itsellemme aikanaan totuudenmukaisesti esitetty. Erikoisesti Vanhan Testamentin kertomukset joukkomurhista, joita muka »rakkauden Jumala» on käskenyt tehdä y.m. julmuudet ovat usein saattaneet meidät ajattelemaan. Samalla on kuitenkin opetettava, ettei Jumala tahdo yhdenkään syntisen kuolemaa. Kristus ei tuominnut kuolemaan edes kamalinta huorintekijää, jonka Mooseksen laki määräsi kivitettäväksi. Ja laihaksi jää lohdutus, jos koetamme selittää, että »se oli siihen aikaan», Vanhan Testamentin aikaan oli Jumala toisenlainen. Sillä semmoista käsitystä vastaan sotii selvä sana: »Minä olen sama eilen, tänään ja iankaikkisesti».

Ja kuitenkin on totta, että Vanhassa Testamentissa Jumala on esitetty erilaiseksi kuin Uudessa Testamentissa. Vanhan Testamentin Jumala on personoitu viha ja kosto »kiivas Jumala, joka kostan»... Uuden Testamentin Jumala on rakkaus. Tässä näyttää ensi näkemältä olevan sovittamaton ristiriita. Tutkittuani tätä asiaa nimenomaan Raamatusta ja Raamatun pohjalta, päätin kirjoittaa ikäänkuin pienen viitteen asiasta Opettajain Lehteen ja jatkaa kirjoittelua tarpeen mukaan. Toimitus ei kuitenkaan katsonyt voivansa luovuttaa palstojaan tälle kirjoitukselle. Nyt on kuitenkin selvää, että kun minä kirjoituksillani pyrin poistamaan mustia käsityksiä, mitkä kristikunnassakin ovat vallalla Kristuksen Isästä ja Hänen kauttaan meidänkin Isästämme ja Jumalastamme, niin en ole lähtenyt pyytämään itselleni kunniaa, vaan Lähettäjälleni. Niin ei mainittu kieltäytyminenkään ole loukannut minua, vähäpätöistä kansakoulunopettajaa. Mutta Jumalan asioille täytyisi kaikkien kristikun-

Jatkuu 3:lle siv.

ENGLANTI HERÄÄ —

sen kansallisen herätystyön johtaja Arnold Leese on sanonut nykyisestä tilanteesta.

»Käsitykseni mukaan demokratia on hallitusmuoto juutalaisten kautta juutalaisten hyväksi. Senpätähden juutalaisille on niin tärkeätä demokratian säilyttäminen. Demokratiat ovat heille sopivat välineet päämääriensä saavuttamiseksi. Epärehellistä diktaattoria voidaan hallita juutalaisten kautta. Myöskin demokratia on juutalaisten temmellyskenttä. Mutta rehellinen, taistelunhaluinen, kansallinen johtaja voi lanistaa juutalaiset. Juuri sentähden parjaavat ja häväisevät juutalaiset häntä niin törkeästi.

Meille opetetaan aina uudestaan, että demokratia tarkoittaa tasa-arvoisuuden, vapauden ja veljeyden suojaamista, Mutta kuinka tämä on todellisuudessa?

Demokratian alla on kolmella miljoonalla englantilaisella »vapaus» nääntyä nälkään, koska he eivät voi millään saada työtä.

Demokratian alla olemme kaikki tasa-arvoisia, kun meidän täytyy juutalaisen sotaministerin Hore Belishan käskystä mennä sotaan.

Demokratian alla menee meidän »veljeytemme» Englannissa niin pitkälle, että kolme miljoonaa juutalaista voi rikastua sill'aikaa, kun 3 miljoonan englantilaisen täytyy mennä rappiolle.

Vapaamuurarius ja juutalaisuus.

Kysyttäessä hänen kantaansa vapaamuurariudesta, antoi Leese seuraavan selityksen:

Näen vapaamuurariudessa myöskin ainoastaan juutalaisen paholaisen. Vapaamuurarius hypnotisoi eijuutalaiset miehet ja opettaa heidät loppujen lopuksi ajattelemaan ja toimimaan juutalaismaisesti. Suurin osa Englannin protestanteista kuuluu vapaamuurariuden alimpiin asteisiin. Näitten monien alempien asteiden kautta johdetaan huomio pois juutalaisten valtaamista korkeammista vapaamuurariasteista.

Vihollinen omassa maassa.

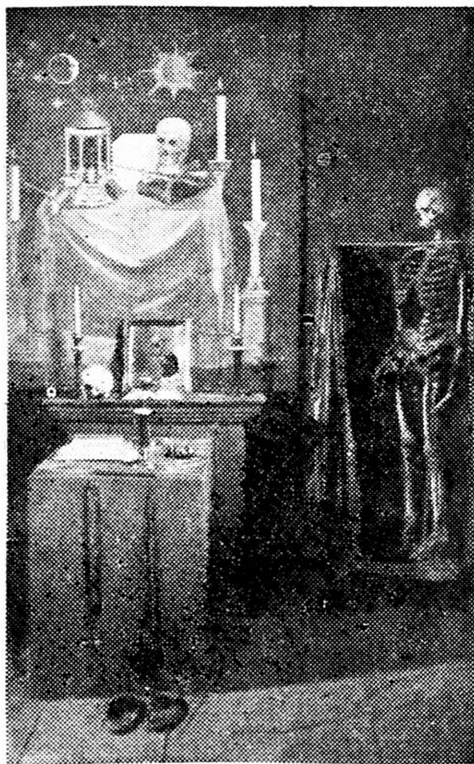
Keskustelun lopuksi kosketteli herra Arnold Leese nykyistä tilannetta. Aikana, jolloin tapaa juuri Lontoossa niin paljon järjettömyyttä, on erikoisen ilahduttavaa kuulla kerrankin järkevinä pysyneiden ihmisten ääntä. Arnold Leese ei näe Englannin vihollisia niissä valtioissa, joita hallitaan määrätietoisesti (autoritär?). Hän tunnustaa juutalaisen *maailmanviholliseksi.* »Imperial Fascist Leaguen» ja muiden englantilaisten juutalaisvastustajien päämäärä on katkaista juutalaisten vaikutus Englannissa. Juutalainen on päässyt niin pitkälle aikaansaannoksissaan, että esiintyy puhujana Englannin kansan puolesta. Sentähden täytyy juutalaisvastustajien Englannissa tehdä valtavia ponnistuksia, voidakseen muuttaa suunnan ehkä kuitenkin vielä yhdennellätoista hetkellä. Sillä juutalainen on heidän keskellään. Juutalainen ei jätä käyttämättä mitään keinoa, voidakseen

Osuustoiminnan hekumointia varauksetta.

Suomen kansa on saanut taasen viime päivinä, Pellervo-Seuran täyttäessä 40 vuotta, oikein hekumoivaa osuuskaupallista ravintoa sekä puhutun että kirjoitetun sanan kautta. Tätä propagandaa ovat tehneet poliittiset päivälehdetkin ja ilman minkäänlaisia varauksia, josta päättäen teemme jälleen sen johtopäätöksen, että sellaisetkin puolueet, jotka ohjelmissaan sanovat kannattavansa ykityisyritteliäisyyttä, yksityisomistusoikeutta ja elinkeinonharjoitusvapautta, ovat esittäneet muunnettua totuutta joko puolueohjelmissaan taikka lehtiensä palstoilla, Mikä heidän todellinen käsityksensä on ollut puolueohjelmia laatiessaan tai mitä mieltä he todellisuudessa ovat kaikinpuolisesta osuustoimintaliikkeestä, se ei käy ohjelmista eikä kirjoituksista ilmi, mutta sen tiedämme, että ne ovat monessakin suhteessa sovittamattomassa ristiriidassa toistensa kanssa. Erikoista huomiota ansaitsee »Ajan Suunnan», joka pääkaupungilaisista päivälehdistä on ehkä innokkain, ja lisäksi kulutus- ja teollisen osuustoiminnan, propagandalehti, julkaisema tunnetun osuuskauppamiehen kanslianeuvos Niilo Liakan kirjoitus, jossa on osuustoiminnallista, pinnallista vuodatusta kerrakseen. Että osuustoimintaa liehitellään siten, kuin ny-

Jatk. 5:nnelle siv.

Vapaamuurariuden „valmistushuone".

»Vapaamuurariuden valmistushuone»

Oppilasloosin yhteydessä on valmistushuone, jossa vapaamuurarialokas joutuu viettämään alokasaikansa ensimmäiset tunnit. Tämä on (mikäli mahdollista) kellarissa oleva huone, jossa olevat luurangot »ottavat luulot pois» alokkaasta. Ne muistuttavat hänelle kuoleman läheisyydestä ja saattavat hänet muutenkin sopivaan »vireeseen» yön hetkenä, jolloin hänet vapaamuurariveljeskunnan yhteyteen otetaan, oppilasloosin jäseneksi — oppilasmuurariksi. Kuvassa näkyvät kolme palavaa kynttilää edustavat vapaamuurariuden kolmea päähyvettä (: voimaa, viisautta ja kauneutta). Pienoinen pylväsrakennus, jonka kupoolin huipulla komeilee kuusikulmainen »Daavidin tähti», on Salomonin temppelin vertauskuva. Henkisen »Salomonin temppelin», juutalaisten maailmanvallan rakentajaksi eli »muurariksi» tahdotaan tällä valmistavasti opettaa alokasta. Ylinnä on pimeä kuu ja musta aurinko, jotka kuvaavat nykyisiä valonantajia. Aurinko ja kuu eivät, juutalaisten opin mukaan, vielä anna täyttä valoaan, ennenkuin juutalaisten maailmanvalta on tullut täydelliseksi — julkiseksi. Kun alokas siis määrättynä yönä tuodaan tähän »odotushuoneeseen», on vain alimmalla pöydällä pieni kynttilänpätkä palamassa. Sen pimeään valoon jätetään hänet istumaan ja ovi suljetaan. Pian loppuu tämä pieni kynttiläkin, ja »veli» joutuu aivan pimeään. Tämä muistuttaa häntä siitä pimeydestä, missä ihminen täällä maailmassa vaeltaa ,ellei saa »veljiltä» vapaamuurarillista »valoa». (Äärettömän vertauskuvallista!) Sitten tulee joku »veli», sytyttäen mainitut kolme kynttilää, »kolme vapaamuurarillista va-

Jatkuu 2:lle siv.

Plutodemokratian vapautta elikkä — englantilaista piikkilankaa!

KUVA VANKILEIRISTÄ JENINISSÄ, PALESTIINASSA, missä arabialaiset itsenäisyystaistelijat saavat maistaa »kansojen itsemääräämisoikeutta» Brittiläisessä Imperiumissa.

Tietotoimistot Reuter, Havas ja United Press ovat juutalaisten käsissä.

Irtonumero 2:—

saada vaikenemaan englantilaiset fascistit. Juutalainen tietää, että nyt on kysymys kamppailusta hänen olemassaolonsa puolesta.

Jos englantilaisten juutalaisvastustajien onnistuu pitää puolensa ja ennen kaikkea saada vahva jalansija kansassa ja mobilisoida joukot, silloin täyttyy Juudaan kohtalo. Silloin tehdään tilitys juutalaisen paholaiskansan kanssa myöskin Englannissa. Silloin on juutalaisten sotakiihoitus kertakaikkiaan lopussa. Silloin säilytetään maailmanrauha.

Käyttäkää liikkeitä, jotka ilmoittavat lehdessämme.

Uuden Suomen silmänkääntötemppuja.

Esitämme alla U.S:n julkaiseman kirjoituksen, joka kuvaa erästä ilmataistelua. Kun lukija syventyy otsikkoon ja sitten kirjoitukseen, ei voi olla kysymättä: Missä on niin paljon ylistetty U.S:n arvovalta.

»*ILMATAISTELU HELGOLANDIN LUONA.*

Englantilainen lentolaivue ahdisti saksalaista laivasto-osastoa; viisi konetta pakoitettiin laskeutumaan veteen.»

Minkä käsityksen lukija saa yllä-olevasta otsikosta? Otsikon teksti puhuu kuitenkin aivan päinvastaista.

Berliinistä ja Lontoosta saapuneet viralliset tiedot kertovat Helgolandin lähellä eilen aamulla käydystä ilmataistelusta.

Eräs saksalainen laivasto-osasto joutui englantilaisten pommikoneiden hyökkäyksen kohteeksi, jolloin taistelu syntyi näiden pommikoneiden sekä laivoja seuranneiden hävittäjäkoneiden välillä. Saksalaiset hävittäjät pakoittivat matalalla lentäneestä kuuden pommikoneen laivueesta viisi konetta laskeutumaan veteen. Alukset, joiden ilmatorjunta-aseet myös ottivat osaa taisteluun, eivät kärsineet vaurioita.

Englannin tiedoitusministeriö myöntää, eitteivät muutamat koneet ole palanneet. — V.»

Tämä ei ole suinkaan ainoa hämäysyritys päivälehtiemme palstoilla, vaan tarkkaava lukija kyllä huomaa näitä otsikko-törkeyksiä niistä joka päivä. Suomen Sosialidemokraatti lienee kuitenkin tässä lukijakuntansa otsikoimisella lyömisessä N:o 1. Tämä puoluelehdistömme »tyhmyydestä säälittävä» valhepropaganda on kuitenkin tuuriin luottamiseen laskelmoitu, koska ei suuri yleisö voi lukea kiireissään kaikkia kirjoituksia, vaan jättää lukemisen useimmiten otsikoiden tarkkailemiseen, ja monet tekevätkin johtopäätöksensä asioiden kulusta, lukemalla ainoastaan otsikot. Edellä esittämämme otsikko on kuitenkin selvä todiste ja samalla varoitus päivälehtiemme tendenssi-propagandan määrätietoisesta lukijakuntansa harhaan johtamisesta. Kehoitamme kansalaisia vastaisuudessa tarkoin seuraamaan näiden »sanomalehtineekerien» valhekyhäilyä, joka röyhkeydessään on vertaansa vailla.

Vapaamuurariuden...

Jatk. 1:ltä siv.

loa». Mikä kristinuskon pilkka! Kristus sanoo: »Minä olen maailman valo». Yön pimeydessä toimivat, pimeitä tekojansa harrastavat vapaamuurarit ilkeävät väittää omistavansa ainoan oikean valon!

Monimutkaiset menot odottavat sitten vihittävää »veljeä». Näitä emme tässä käy kuitenkaan tarkasti selvittelemään, sillä ne ovat naiviudessaan vertaansa vailla. Pitkän, pimeän käytävän läpi, takaperin kulkien (= »lapsen askeleet uuden elämän tiellä») joutuu alokas juhlavalaistuun loosin oppilassaliin, missä »veljet» odottavat häntä juhlavaatteissa, »muurarin» esiliinoin sekä taistelumiekoin varustettuina.

»Alokas», siinä asussa, jossa hän saapuu valmistushuoneesta oppilassaliin.

Mitään valoa, paremmin kuin muutakaan juhlaa ei hän kuitenkaan saa nähdä, ennenkuin on *vannonut kuuliaisuus- ja vaitiolovalan.* Siksi ovat hänen silmänsä peitetyt mustalla liinalla. Hänen omituinen asunsa johtuu siitä, ettei hän saa olla »puettuna, eikä alasti». Toisessa jalassa on hänellä oma kenkänsä, toiseen on hän pistetty »odotushuoneen» lattialta löytämänsä »aamutossun». Oikean polven ympärillä oleva valkoinen side kiskaistaan pois määrätyssä rituaalimenon kohdassa. Tämä temppu kuvaa juutalaisten *ympärileikkausta,* johon, oikein luonnossa tapahtuvana ei tietenkään kukaan nykyajan kristitty suostuisi. Vasen puoli rinnasta paljaana, jotta voidaan olla varmoja siitä, ettei »veli» vain ole »sisar». Naiset eivät nim. saa ottaa osaa rituaalimenoihin, vaan voivat muuten kyllä olla kannattavia jäseniä. Ja itse *vala sisältää m.m. seuraavaa:*

Jos sanalla lausun, kirjaimella kirjoitan, eleellä ilmaisten, tai piirroksella ilmiannan jotakin siitä, mitä veljeskunnassa tietooni annetaan, on minulta kaula katkaistava, sydän revittävä irti ja koko ruumiini hajoitettava kaikkiin maailman tuuliin, niin ettei sille voida mitään muistomerkkiäkään pystyttää.

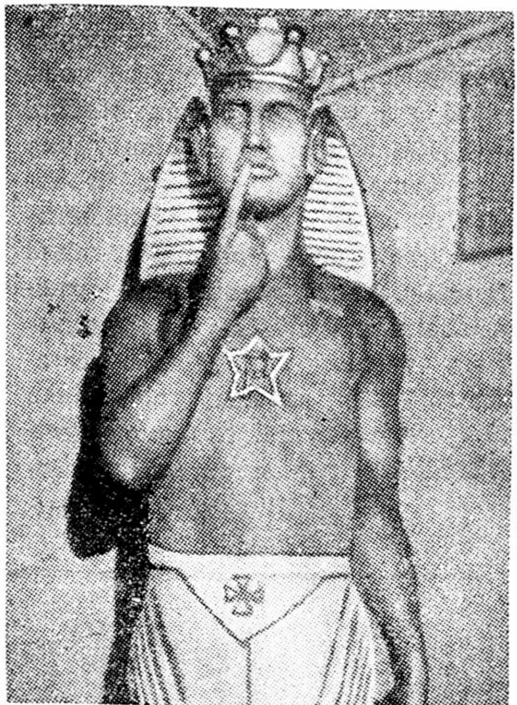
Sama olkoon kohtaloni, jos jätän täyttämättä jonkun saamani vapaamuurarillisen määräyksen.

Minä vannon kaikkien maailmojen kaikkivaltiaan Rakennusmestarin (Hiramin) kunnian kautta, että katkaisen kaikki siteet, mitkä kiinnittävät minut vanhempiini, vaimooni, ystäviini, rakastettuihini, hyväntekijöihini ja isänmaahani.

Olen suostunut kuolemaan valapattoisen kuoleman, jos olisin valalleni uskoton.

Siinä tapauksessa, että olisin liian arka itse teloittamaan itseni, valtuutan minä veljeni vapaamuurarit puolestani suorittamaan sen toimituksen, joka poistaa maan päältä yhden kurjimuksen.

Egyptiläistä »vaikenemisen jumalaa» esittävä marmoriveistos,

joka loosista poistuttaessa vielä kerran muistuttaa vaitiolon salaisuutta. Se tahtoo samalla olla todistuksena vapaamuurariuden arvaamattoman korkeasta iästä, koska se muka olisi jo muinaisesta Egyptistä alkunsa saanut.

Tällä kaikella on »veli» tullut loosinsa ehdottomaksi orjaksi. Ajatelkaamme vain sitä heikkouden tunnetta, mikä hänet monesti valtaa rituaalimenojen kestäessä. Kun side on poistettu hänen silmiltään, hän näkee itsensä omituisessa juhlapuvussa veljien keskellä, miekat iskuvalmiina. Silloin hän varmasti olisi valmis mieluummin häviämään tyhjyyteen, kuin eleelläkään veljeskuntaa vastustaa. Vapaamuurarit ovat juutalaisten orjia ja kätyreitä, sillä yhdeksännestä asteesta ylöspäin ei mielellään vihitä muita kuin talmud-juutalaisia. Ja koko 33-asteista järjestöä johtaa juutalaisneuvosto. Ajatelkaa, että tämmöisiä juutalaisten kätyreitä on Suomessakin lähes 3000! He ovat kaikki liittyneet järjestöön, päästäkseen hyviin asemiin. Heitähän istuukin valtakuntamme korkeimmissa viroissa.

Vapaamuurarius tähtää itsenäisyytemme tuhoon! Vapaamuurarius on Suomesta hävitettävä!

Kansallinen vapausliike.

Sanasta „Vapaus" on viime vuosien aikana tullut vapauden irvikuva, se on muodostunut iskusanaksi, jolla ei ole mitään merkitystä, paitsi siinä, että tuolla sanalla yritetään hämätä kansaa. Meidän aikanamme on kuitenkin täydellisesti tuo iskusana „Vapauden" todelliset kasvot, sillä niinhyvin marxilaisuuden kuin porvarillisen liberalisminkin alta paljastunut kansainvälisen vapaamuurariuden ja juutalaisen maailmanvallan tavoittelu. Maassamme on kuitenkin yhdennellätoista hetkellä herännyt ajatussuunta, joka on viitoittanut voimiensa mukaan pelastuksen tietä: yksi kaikkien ja kaikki yhden puolesta sekä oppia pääoma palvelkoon kansaa. Tämä kuulostaa niin yksinkertaiselta. Mutta se on sittenkin jotakin vallan muuta, kun se, juutalaiseen ajatteluun perustuva oppi, jonka mukaan yksilö, vieläpä kokonaiset kansat on uhrattava Moolokin kitaan, jotta n.s. taloudelliset „luonnonlait" pääsisivät voitolle. S.o. kulta kasaantuisi juutalaisten käsiin, kaiken muun ihmiskunnan, mikäli hengissä pysyy, ollessa orjuudessa ja pimeydessä. Tuon uuden luvatun paratiisin, juutalaisen maailmanvallan esimakua, on saanut ihmiskunta viimevuosien aikana kokea monessakin maassa.

Huipistunein on liberalistinen oppi saanut juutalaisen Kar Marxin teoksessa „Pääoma". Hän teki siinä viimeiset johtopäätökset selittäessään, että koska vapaa kilpailu välttämättä johtaa heikkojen sortumiseen on näiden, välttyäkseen sellaisesta kohtalosta, otettava valta käsiinsä monopolisoidakseen pääoman. „Proletariaatin diktatuuri" on tuon ajatussuunnan iskusana. Hillittömän materialistisen ajatussuunnan päämääränä, ilmeni marxilaisuus kaikessa alastomuudessaan, nerokkaassa keksinnössään, että kun työläisluokka ensin nylkemisellä saadaan ajetuksi yhteen karsinaan, niin on helpompi sen avulla anastaa poliittinen valta ja siten tulla sen pääoman että ihmisen herraksi. Marxilainen teoria ei ole ollut ainoastaan asiallisesti väärä, vaan vielä pahempaa. *Siihen sisältyy tuo tietoinen petos, suurin petos, mitä ihmiskuntaa vastaan on koskaan tehty.* Meilläkin syntyi viime vuosisadan alussa voimakas kansallinen liike, joka pyrkii vapauttamaan kansamme sen aineellisesta ja henkisestä riippuvaisuudesta. Se oli sanan parhaimmassa merkityksessä suomalais-kansallinen liike ,sillä sen tarkoituksena oli kansan kaikkien jäsenten kaikinpuolinen valistaminen, kohottaminen ja vahvistaminen kansakunnan eheyden ja riippumattomuuden luomiseksi.

Suomen kansanliikkeessä oli kristillinen kausi kuitenkin pian sivuutettu. Tuskin suomalaisuuden suuret esitaistelijat olivat menneet manan majoille, kun tyypillinen liberalistinen ja materialistinen henki pääsi valloilleen, vieläpä niissäkin piireissä, jotka »opetuslapsina» olivat saaneet kansallisen liikkeen kalliin perinnön hoidettavakseen. Tämä ilmeni ensinnäkin siinä, että suomalaiset miehet, hyljäten aatteellisen suomalaisuuden olennaisimmat ihanteet, pyrkivät heti ulkonaisestikin olemaan »yhtä hienoja herroja» kuin yläluokan ruotsalaisetkin. He möivät sielunsa juudakselle killingistä. Tästä alkaa suomalaisuuden henkinen rappeutuminen. Samalla kun suomalaiset tuntevat olevansa oikein »herroja» ruotsalaisten rinnalla, syntyy juopa kansan ja uuden suomalaisen yläluokan välillä ja marxilaisuus pääsee aste asteelta pesiytymään meidän vastamuokattuun, joskin perinteiltään hyvin vanhaan (Kalevala) puhtaaseen kansalliseen henkeen. Se kansallinen ylösnousemus, josta Snellman, Lönnroth ja Runeberg olivat unelmoineet, meni tällä tavalla hukkaan. Sen sijaan syntyi ryhmä- ja luokkataistelun runtelema ja hapettama demokratia, puolue-Suomi, jonka merkeissä tänäkin armon vuonna 1939 on eletty. Liberalismin saastutus on meidän maassamme saavuttamaisillaan huippunsa. Kansan eduista ja oikeuksista piittaamaton marxilaisuus ja sen kanssa käsi kädessä marssiva porvarillinen liberalismi on nyt kohoitettu suoraan epäjumalan asemaan, »kultavasikaksi», jonka hyväksi kansamme kaikki kallimmat ja kallisarvoisimmat omaisuudet on uhrattava.

Näissä olosuhteissa on meidänkin maassamme syntynyt vapausliike, jonka ensi askel on reaktio liberalismia ja marxilaisuutta vastaan. Se on saanut kokea kaikki taistelun liikkeen...

Jatk. 6:nnelle siv.

Kansamme menestyksen...

Jatk. 1:ltä siv.

löydämme kyllä maita, jotka mielellään vaihtavat meidän tuotteitamme noihin meidän kaipaamiimme tuotteisiin. Huomioon on otettava, ettemme me kaipaa tuotteitamme maksuksi kultaa, emmekä ulkomaiden epävarmoja valuuttoja, vaan tavaraa. Valuttaa ja kultaa pitävät tärkeänä vain ne piirit, jotka keinottelevat työn tuloksilla, niin meillä kuin muuallakin. Kansamme uuden tien valinnassa, on myös otettava huomioon, ettei tilanne maailmassa ole maailmansodan alusta lähtien ollut »normaali». On siis täydellinen harhakuvitelma puhua viime vuotisista ajoista, kuin olisivat ne olleet »normaaleja». Meidän ei tule vain muistaa, että koko tuona aikana on Eurooppakin ollut käymistilassa. Koko tuona aikana on sekä Venäjä että Saksa, nuo Euroopan suurimmat maat, olleet enemmän tai vähemmän syrjäisessä asemassa. Historia kuitenkin osoittaa, että aina jonkun ajan kuluttua sorretut ja syrjässä olleet jälleen nousevat. Tuo aika on nyt Saksaan ja Venäjään nähden taas edessä. Ennen maailmansotaa olivat nämä maat etualalla meidän kaupassamme. Ne tulevat siihen taas aivan lähitulevaisuudessa. Ja meidän ei ole syytä potkia tutkainta vastaan, sillä se on meille itsellemmekin vain hyödyksi. Suomen kansa siitä vain voimistuu ja sekä henkisesti, että taloudellisesti vaurastuu. Ja miksikä pitäisi kurjistuttaa Suomen kansaa, jotta pääsisimme merta edemmäksi kalaan, ja jotta vain kansainvälinen keinottelupääoma menestyisi. Meillä ei ole pienintäkään syytä kurjistuttaa Suomen kansaa, tai uhrata sitä länsimaisen demokratian taistelussa Saksaa ja Venäjää vastaan. Me suomalaiset tiedämme, että tuon demokratian tarkoituksena ei ole mikään muu kuin hankkia kaikkialla vapaus, veljeys ja tasaarvoisuus vain juutalaisille ja näiden ja heidän kätyreittensä ryöstöpäämäärille. Meillä suomalaisilla, jotka elämme luovaa työstä, ei ole mitään sen suurempaa toivoa, kuin että maailma puhdistuu sitä mädännyttävästä suurimmasta mätäpesästä.

Tänä kriitillisenä aikana me suomalaiset toivomme, että kansallishenkemme voittaa, ja että nekin hallitsevissa piireissämme, jotka vapaamuurarivaloilla ja juutalaisuushteilla ovat sitoneet kätensä palvelemaan kansallemme vieraita tarkoitusperiä, muistavat olevansa rodultaan suomalaisia ja vain velvollisia palvelemaan Suomen kansaa.

Suomen kansakoulunopettajat . . .

Jatkoa 1:ltä sivulta.

nan lehtien olla avoinna. Ja koska minulla on määrätty, varma käsitykseni Raamatun eri osien suhteesta toisiinsa ja olen myös varma siitä, että jokainen, joka vaivautuu lukemaan Raamatun kannesta kanteen tarkkaavasti, tulee samaan varmuuteen, niin haluan kääntyä tässä mielessä juuri nimenomaan opettajiston puoleen, jonka harrastukset tiedän samoiksi kuin omanikin: Totuuden selvillesaaminen ja sen opettaminen. Näinollen en jätä kirjoitustani sikseen, vaan käytän hyväkseni ensimmäistä lehteä, minkä palstoilla sen saan leviämään Teille. Olen pannut merkille, että tämä lehti, *'Kansallinen Työ'* ennenkin on julkaissut uskontopohjaisia kirjoituksia, joten opettajistolla ei voi siltäkään kannalta olla liian vähän mielenkiintoa tätä lehteä kohtaan.

Opettajain Lehteen tarjottu kirjoitukseni oli seuraava:

Kun vanhan testamentin opetuksessa

päästään varsinaiseen historialliseen osaan, minkä voisi ehkä katsoa alkavan Abrahamista, olisi välttämätöntä luoda jonkunlainen katsaus Itämaiden silloisiin oloihin ja maantieteeseen. Muutoin käy, kuten nykyoloissa useimmiten tapahtuu ja kun tässä suhteessa puuttellisia uskonnon oppikirjoja seurataan niin, että varsinaiset kiinnekohdat, faktat, jotka luovat todellisuustuntua opetukseen, jäävät pois juuri uskonnon opetuksesta, joka taas enemmän kuin muut aineet kaipaa realiteetteja, jotta lapset sen voisivat pysyvämmin omaksua.

Kartasta voidaan luonnollisesti verrattain helposti tutustua maantieteelliseen puoleen: silloiset valtiot ja kansat. Vertaamalla samassa mittakaavassa piirrettyyn Suomen karttaan, päästään selville valtakuntien maa-alueiden laajuudesta, keskinäisistä etäisyyksistä j.n.e. Helposti huomataan myös Palestiinan keskeinen asema silloisen idän ja lännen välillä, sekä siitä johtuvat edut ja haitat: kauttakulkumaana edullinen, ennen muuta kauppapaikkana: sekä itäiset että läntiset naapurit haluaisivat vallata sen jonkunlaiseksi etuvartioasemakseen. Näin se on ollut monien taistelujen temmellyskenttänä jo kaukaisesta muinaisuudesta. Siellä ovat taistelleet egyptiläiset, assyyrialaiset, babylonialaiset j.n.e.

Historiasta taas saamme tietoja näiden kansojen oloista, joista meitä tietysti pääasiassa kiinnostavat

uskonnolliset olot.

Yleensä uskottiin moniin jumaliin, joitten lisäksi palveltiin taivaankappaleita, pyhiä eläimiä, pyhiä puita, pyhiä lehtoja, tammistoja, pyhiä vuoria, kukkuloita j.n.e.... Jumalista ansaitsevat erityisesti huomiota *Baal* ja *Astarte.* Näistä ei tietenkään lapsille voi kaikkea kertoa, siksi julmia ja siveettömiä seikkoja niihin liittyy, mutta tulkoon näin »opettajien kesken» kuitenkin enemmänkin mainituksi. Yleensä tehtiin jumalasta kuva, tavallisesti veistos. Koska se oli puuta, kiveä, tai jotakin metallia, ei se voinut liikkua, syödä, (juoda), eikä puhua. Sitä täytyi *palvella.* Sitä täytyi sen jumalan palvelijoitten kantaa, sille täytyi tuoda kaikenlaisia uhreja: ruokaa ja lahjoja, koska se ei itse pystynyt mitään hankkimaan. Näin muodostui jumalan*palvelus.* Näin saatiin vallan väärä käsitys Jumalan Valtakunnasta. Luultiin, että *se on suurin, jota* kaikki palvelevat, *jolle* kaikki uhraavat, antavat ja kantavat jotakin lahjaksi. Kuinka nurinkurinen käsitys! Vapahtaja sanookin: »Näin älköön olko teidän keskuudessanne, vaan joka teidän keskuudessanne tahtoo olla ensimmäinen, *hän olkoon kaikkein viimeinen ja kaikkien palvelija,* niinkuin ei Ihmisen Poikakaan tullut palveltavaksi, vaan palvelemaan.» Vasta Kristus poisti tämän nurinkurisen käsityksen Jumalasta, kun Hän kerta toisensa jälkeen muistutti juutalaisille Jumalan sanoja: »Laupeutta Minä tahdon, *enkä uhria!*» Tuolta ikivanhalta ajalta on peräisin kuitenkin vielä tänäänkin käytännössä oleva väärä sanonta: jumalan*palvelus.* Ikäänkuin me palvelisimme Jumalaa näissä tilaisuuksissa! Tai ikäänkuin ei meidänkään Jumalamme tulisi toimeen ilman meidän uhrejamme ja apuamme!!! Päinvastoin Jumala armolahjojensa kautta palvelee meitä, »niinkuin ei Ihmisen Poikakaan ole tullut palveltavaksi . . .»

Jumalia kuitenkin palveltiin mitä erilaisimmin menoin. *Baal* (= herra, hallitsija. Vrt. Baalsebul- Beelsebul-perkele!) tarkoittaa omistajaa ja osoittaa hallitsijaolentoa, joka on jonkun paikan tai paikkakunnan valtiaana. Jokaisella kaupungilla, vuorella, lehdolla, lähteellä j.n.e. oli baalinsa. Tämä on siis alkuaan kokonaan paikallinen jumaluusolento. Mutta todennäköisesti on kehittyneempi uskonnollinen ajattelu käsittänyt yksityisiä paikallisjumalia ainoastaan yhden ja saman *jumaluusvoiman* ilmauksina. Baal oli olemukseltaan *hedelmällisyyden jumala,* jonka vallassa olivat pellon ja puutarhan antimet, niinhyvin karjan sekä *perheenkin lisääntyminen.* Asetettuna yhteyteen babylonialaisen Beel-Mardukin kanssa, tuli Baalista myöhemmin auringonjumala, joksi hän olemuksensakin puolesta — kasvullisuuden luojana ja kasvun edistäjänä — hyvin soveltui. Auringonjumalana hän sai yläilmat asunnokseen.

Tämän aurinkojumalan palvonnan keskus sijaitsi Foinikiassa, mistä se levisi naapurimaihin. Tyypillinen muinaiskanaanilainen uhripaikka on kaivettu päivänvaloon m.m. Gezerissä. Siinä ei ollut temppeliä eikä mitään muutakaan rakennusta, jumalanpalvelus vietettiin taivasalla. Tärkein jumalanpalvelusesine oli pyhä kivipatsas, masseba, joka kuvasi baalia, tai oli hänen läsnäolonsa merkkinä tai varsinaisena asumuksena. Uhrilahjat asetettiin massebojen juurelle, tai alustalle. Tästä alustasta näkyy kehittyneen ensin jonkinlainen uhripöytä, siitä vihdoin itsenäinen alttari. Alttari kävi tarpeelliseksi, kun uhrien polttaminen tuli tavaksi. Tämä uhraamistapa taas ehkä syntyi jumaluuskäsitteessä tapahtuneen kehityksen johdosta. Kun Baal maanpäällä olevasta hedelmällisyyden jumalasta oli muuttunut yläilmoissa asuvaksi auringonjumalaksi, katsottiin sopivaksi antaa hänelle omistetun uhrilahjan nousta savuna korkeutta kohti.

Eräs kanaanilaisten uhrilahja — ihmisuhri — on kaivausten kautta tullut hirvittävän selvästi todetuksi. On löydetty ruukkuja, joihin on kätketty pienten — enimmäkseen vastasyntyneitten — lasten ruumiita: nähtävästi oli tapana uhrata jumalalle esikoiset. Rakennusten perustuksiin tai seiniin muurattiin ruumiit — myös aikaihmisten — todistavat, että kanaanilaisilla oli käytännössä n.s. rakennusuhrit, joitten tarkoituksena oli kiinnittää rakennettavaan taloon tai kaupunkiin asianomaisen jumalan, tai haltian mielisuosio. Tätä tapaa käyttivät joskus myös israelilaiset, kuten 1. Kun. 16: 34 kertoo.

Varmuudella ei ole voitu todeta, olisiko Palestiinassa käytetty Baalin palveluksissa suurempaa, onttoa, metallista valmistettua kuvapatsasta. Semmoinen oli aikanaan ainakin Kartagossa, josta seuraava kuvaus: Perinteiden mukaan Baalia, auringon- ja tulenjumalaa, säilytettiin muinaisessa päätemppelissä ja vaaran kaupunkia uhatessa hänet siirrettiin uhripihalle. Hänen kuvansa esitti jättiläismäistä, häränpäistä miestä, joka hyväntahtoisen näköisenä ojensi käsivarsiaan, mutta vaati kansaltaan mahdollisimman kallisarvoisia uhreja: Nuoria, ruumiiltaan virheettömiä poikia, jaloimpien sukujen jälkeläisiä tuotiin esiin ja asetettiin hänen syliinsä. Hänen käsivartensa olivat hehkuvan kuumat, sillä ontossa pronssikuvassa paloi tuli, joka savun kera suitsusi osittain ulos avonaisista suu- ja sierainaukoista. Jumalan syleilystä putosi uhri uuniin, ja hänen valitushuutonsa hukkuivat sottimien huumaavaan meluun, ulvontaan ja lauluun. Papit ruoskivat itsensä verille Baalin edessä ja kiihtynyt kansanjoukko ulvoi heidän ympärillään.

Tämmöisiä palveltavia »savutoosia» on joka tapauksessa Palestiinassakin ollut. Sitä todistaa vastaansanomattomasti Davidinkin saama, lievimmin sanottuna outo käsitys Jumalasta, jonka hän ilmaisee seuraavin sanoin: »Ahdistuksessani minä avukseni huusin Herraa, ja Jumalalleni minä paruin ja Hän kuuli temppelistänsä minun ääneni, minun parkuni Hänen edessänsä tuli Hänen korviinsa. Maa järisi ja vapisi, ja vuorten perustukset tärisivät, ne värisivät, sillä *Hän vihastui. Savu suitsusi Hänen sieraimistansa, ja kuluttava tuli Hänen suustansa, niin että liekit leimusivat Hänessä.*» (Ps. 18: 7—9).

Sukuelämään liittyvät seikat ja niiden salaperäisyys kiinnostivat erikoisesti muinaisia itämaisia kansoja. He kiintyivät niihin jonkinlaisella alkukantaisella kiihkolla. Ruumiillisen lisääntymisen halu ja »siemenen leviäminen» täyttivät heidän ajatusmaailmansa. Näissä he luulivat erityisesti jumalan elämää antavan voiman ilmenevän. Ei ole siis mikään sattuma, että tässä suhteessa suurta elinvoimaa osoittava härkä tulikin ko. jumalan kuvaksi yhtä paljon kuin mieskin. Härän kuvia esiintyikin sitten niin hyvin pakanain temppelissä kuin Jerusaleminkin temppeleissä. Yksistään Salomon-temppelissä mainitaan niitä olleen kokonaista kaksitoista kappaletta »vaskimerta» kannattelemassa (1. Kun. 7: 44.). Ihmeteltävää ei siis ole, että israelilaisten mielissä heidänkin Jumalansa, Jahve, oli härkään verrattavissa. Eikä tämä käsitys esiintynyt ainoastaan Siinain vuoren juurella, vaan vielä niinkin myöhään kuin valtakunnan jaon jälkeen, jolloin Jerobeam teki kaksi kultaista vasikkaa. Ja hän sanoi kansalle: »Teidän on työläs mennä Jerusalemiin, katso, tässä sinun Jumalasi, Israel, jotka ovat johdattaneet sinut Egyptin maalta!» Ja hän asetti toisen Betelliin, ja toisen pani hän Daniin.» (1. Kun. 12: 28—29). Ehkäpä tästä syystä emme kuule Vapahtajan milloinkaan käyttävän Jumalasta nimeä »Jahve», ei edes »Herra, Israelin Jumala», vaan »Isä», esim.: »Minä puhun, mitä olen nähnyt Isäni tykönä, niin tehkää tekin mitä olette kuulleet *teidän isältänne!*» (Joh. 8: 38.) Ja samassa luvussa Hän sanoo juutalaisille: »Teillä on isänä perkele, ja isänne himoja te tahdotte noudattaa. Hän on ollut *murhaaja* alusta asti.» (Joh. 8: 44.)

Jahve ja Baal ovat kyllä verenhimoisuudessaan monta kertaa liiaksi sekoitetut toisiinsa. Myöskin Jahve vaatii ihmisuhria, juutalaisten käsityksen mukaan. Tämä ei ilmene ainoastaan Abrahamin uhriaikeessa. Esim. Tuomarien kirjan 11:nnessä luvussa meille kerrotaan, oikein todella Herralle suoritettu ihmisuhri, kun Jefta teki lupauksen Herralle — — »tulkoon kuka tulkoonkin minua vastaan taloni ovesta, kun minä voittajana palaan ammonilaisten luota, *hän on oleva Herran, ja minä uhraan hänet polttouhriksi.*» (Tuom. 11: 30—31.) Tämän lupauksen perusteella hän sitten *uhrasi ainoan tyttärensä (11: 39)*. Puhumattakaan siitä, että juutalaiset luulivat saaneensa Herraltaan käskyn Palestiinaan tullessaan tappaa kaikki siellä ennestään olevat ihmiset, jonka he sitten suorittivat niin perusteellisella julmuudella, kuin Jos. 10: 40 kertoo: »Niin Josua löi kaikki maan asuvaiset vuorilla, ja etelämaassa ja alangoissa, ja kaikki heidän kuninkaansa, eikä yhtäkään jättänyt, vaan tappoi kaikki, joilla henki oli, niinkuin Herra, *Israelin* Jumala, oli käskenyt.»

Kaiken lisäksi kuului Baalin palvelukseen usein siveettömiäkin, irstaisia menoja. Ne saavuttivat kuitenkin huippunsa *Astarten,* naispuolisen hedelmällisyyden ja ihmisen sikiäväisyyden jumalattaren palvelusmenoissa. Tälle jumalattarelle vihkiytyivät naiset uhraten neitsyytensä ja miehet uhraten miehuutensa. Kun Baalin oikeana ilmenemismuotona pidettiin härkää, oli luonnollista, että sitä palvelevat miehet määrätyillä, iljettävillä »leikkauksilla» pyrkivät lisääntymiselintensäkin suhteen muistuttamaan »jumalaansa». Monenlaisilla leikkauksilla saastuttivat näitä hedelmällisyyden jumalia palvelevat miehet ruumiinsa, ja pukeutuen naisiksi suorittivat nämä n.s. eunukit irstaita juhlamenojaan. Näistä »leikkauksista» on myös ilmeisesti juutalaisten vielä tänään voimassa oleva n.s. »ympärileikkaus» peräisin, josta Luther monissa teoksissaan antaa ankaran arvostelun. Sen voisi päätellä siitäkin, että Vapahtaja ympärileikkauksesta niin vähän puhuu, nim. vain kerran ja silloinkin sanoo sitä isiltä saaduksi tavaksi (Joh. 7: 22).

Astartea (= Astarot, Ishtar, Afrodite j.n.e) palveltiin pyhien puiden juurilla erikoisissa telttamajoissa, joita hedelmällisyyden palvelukseen vihkiytyneet ilotytöt valmistivat. Tämä »siidonilaisten iljetys» saavutti suurimman kukoistuksensa ehkä Korintossa, jossa aikanaan oli tuhannen ilotyttöä ja joskus enemmänkin portonvirkaan vihkiytyneenä. Kun tämän siveettömyyden jumalattaren palvelusmenot tuntee ja Raamatusta lukee, että Salomo itse ulkonaisen »hurskautensa» ohella palveli Astartea (1. Kun. 11: 5) ja että »Herran temppeliäkin» aikanaan käytettiin näihin menoihin, jopa siinä määrin, että sinne pystytettiin tämän »iljetyksen» kuvakin (2. Kun. 21: 4, 7) ja että ko. ilotytöt asuivat temppelin läheisyydessä (2. Kun. 23: 7), niin eipä todella ihmettele, vaikka tämä »Herran temppeli» perusteellisesti hävitettiinkin. Jos Jumala olisi antanut semmoisen huoneen kantaa Hänen nimeään ja kaiken siinä harjoitetun iljetyksen jälkeen pysyä pystyssä, niin eikö Hän olisi totisesti häpäissyt omaa nimeään! Koko Salomon temppelin rakentaminenkin sinänsä jo on verrattain omituinen, kun ajattelemme, että sen suoritti juuri Baalin ja Astarten iljetyksen pesäpaikan, Sidonin, kuningas, epäjumalanpalvelija Hiram, samannimisen rakennusmestarinsa avulla. Ilmankos tuo temppeli kaikessa muistuttaakin samojen herrojen rakentamia pakanatemppeleitä! Ennen muuta siinä oleva *pimeä* »Kaikkein Pyhin». Mehän tiedämme, että yleensä kaikissa pakanatemppeleissä oli jumalankuva, joka oli sijoitettu temppelin pimeään sisäosaan, koska luultiin, että *»jumalat haluavat asua pimeässä».* Ja tosiasiassa varmaan niin onkin, että »pimeyden ruhtinas» itse palvelutti itseään monien epäjumalien muodossa *pimeydessä.* Mutta kun Salomo oli Jumalastakin samaa mieltä: »Herra on sanonut tahtovansa asua pimeydessä» (1. Kun. 8: 12), niin me joudumme kysymään, minkä herran temppeli hänen rakentamansa huone oikeastaan oli. Siellähän teurastettiin suunnattomasti eläimiä (1. Kun. 8: 63), joista parhaat palat kuuluivat ylimmäisinä teurastusmestareina toimiville papeille. Sitäpaitsi »teurastajat» myivät näitä korkeisiin hintoihin virheettömiksi tarkastamiaan pääsiäis- y.m. lampaita, joitten nahkat kumminkin joutuivat palkkana teurastaville papeille. Temppeli oli oikea rahanvaihtajien pesä, »pörssi», ja »rosvojen luola», kuten sitä Vapahtaja kutsuu. Myöskin temppelin eteen asetetut »hedelmäpylväät» Jakin ja Boas (1. Kun. 7: 15—22), oli lainattu Astarten, hedelmäpuusta syntyneen hedelmällisyyden jumalattaren, huoneista. Mikäs kumma se oli, kun Astarten palvelija Hiram itse rakennutti ja suunnitteli kaiken! Kummallista, että juuri epäjumalanpalvelijan piti ollakin rakentamassa »Herran temppeliä»! Tulee aivan mieleen Paavalin sanat: »Ja miten sopivat yhteen Kristus ja Beliar? Tai *mitä yhteistä osaa uskovaisella on uskottoman kanssa?*» (2. Kor. 6: 15). On ikäänkuin Salomon, tuon suuren irstailijan (1000 »vaimoa»!), jumalankäsitys olisi suuresti huonontunut Abrahamin käsityksistä!

Mutta ei pidä luulla, etteikö kananealaisen monijumalisuuden keskellä uskottu myös Baalia ja Astartea korkeimpana jumalana. Jumala, joka on luonut taivaan ja maan, »jonka oma taivas ja maa on», oli jonkunlainen ylijumala. Tätä kaikkein korkeinta jumalaa palvelivat nähtävästi ne kolme amorilaista ruhtinasta Aner, Eskol ja Mamre, joitten pyhissä tammistoissa Abraham usein asui (1. Moos. 14: 13) ja joitten kanssa hän oli tehnyt liitonkin. Oliko mainittu Mamren tammisto ehkä "Kaikkein Korkeimmalle Jumalalle" pyhitetty uhriolento, ei Raamatussa mainita, mutta olettaa sopii, että niin oli, koskapa Abraham siellä mielellään "uhrasi Herralle ja rukoili Herran nimeen". Ainakin lähettyvillä olleen Salemin kuningas Melkisedek palveli samaa Jumalaa kuin Abrahamkin. Siitä on todistuksena seuraava: "Mutta Melkisedek, Salemin kuningas, toi leipää ja viiniä, ja hän oli ylimmäisen Jumalan pappi. Ja hän siunasi häntä (Abrahamia), ja sanoi: »Siunattu ole sinä, Abraham, kaikkein korkeimmalta Jumalalta, jonka taivas ja maa oma on. Ja kiitetty olkoon kaikkein korkein Jumala, joka sinun vihollisesi antoi sinun käsiisi.» *Ja Abraham antoi hänelle* (Salemin kuninkaalle) *kymmenekset kaikista.*» (1. Moos. 14: 18—20) — — »Mutta Abraham sanoi Sodoman kuninkaalle: minä nostan minun käteni Her-

ran, sen kaikkien korkeimman Jumalan tykö, jonka taivas ja maa oma on...» (1. Moos. 14: 22). No, niin! Abrahaminkin käsitys Jumalasta on ollut vaillinainen. Sanoohan vielä Paavalikin, että »tietomme on vaillinaista, mutta kun tulee se, mikä on täydellistä, katoaa se, mikä on vaillinaista». Vanhan Testamentin vuorokurssia tarkastellessa tuntuu kuitenkin siltä kuin ei meillä ymmärrettäisi antaa täyttä arvoa Hänelle Ainoalle, joka on Täydellinen, Herralle Jeesukselle, Kristukselle. Kaikkea vaillinaista on pantu opetuksen keskipisteeksi, kuten israelilaisten alkeelliset käsitykset Jumalasta ja siitä seuranneet petokset, murhat, hirmuteot jne. Ja kun ei niitä aina voida esittää lapsille totuudenmukaisina, on niitä »raamatunhistorioissa» koetettu värittää kaunein värein, »idealisoida». Kun nuoriso sitten kuitenkin myöhemmin asioita Raamatusta itse lukiessaan huomaa, että heille on väärin opetettu, seuraa siitä usein kielteinen kanta koko Raamattuun, »lapsi heitetään ulos pesuveden mukana». Raamattuun perusteellisesti syventyessä täytyy jokaisen myöntää, että Herra Jeesus Kristus on kaikkia muita siellä vastaan tulevia niin paljon korkeammalla, kuin taivas on maata ylempänä. Hänessä riittäisi kyllä oikeastaan loppumattomasti oppimista sekä oppilaille että opettajille tarvitsematta turvautua Raamatun epävarmimpiin kirjoihin, joita kaikkia ei oppi-isämme Lutherkaan ole pitänyt koko Raamattuun Jumalan Sanana hyväksyttävinä, vaikkakin ne ovat sinne katolisena aikana joutuneet. Sanoohan Luther katekismuksessa kristinopin johdannossa Sovinnon Kaavan esipuheesta lainatut sanat: Me uskomme, opetamme ja tunnustamme, että ainoa ohje ja ojennusnuora, jonka mukaan kaikki opit ja opettajat ovat arvosteltavat, ovat Vanhan ja Uuden Testamentin *profetalliset ja apostoliset kirjat.*

Opettajat, missä määrin voitte katsoa edelläesitettyä katsausta mahdolliseksi uskonnon opetukseenne soveltuvaksi jääköön kunkin itsensä ratkaistavaksi, mutta tahtoisin sanoa, että vaikka opetussuunnitelmamme sitookin meidät Vanhan Testamentin usein kaikkea muuta kuin hengellisiin esikuviin, niin on meidän kaikessa pyrittävä kirkastamaan lapsille Kristusta, koska Vapahtaja itse sanoo itsestään: »Minä olen A ja O, ensimmäinen ja viimeinen, alku ja loppu!» Kaiken uskonnon opetuksen pitäisi alkaa Hänestä ja päättyä Häneen, ristiinnaulittuun Vapahtajaamme. Ja silloin ei ole pelättävissä, että Jumalan kirkkauden valo himmenee, jos totuudessa esitetään musta mustana pyrkimättä sitä valkaisemaan. Idealisoiminen johtaa korkeissa ilmapiireissä liikkumiseen, joista jonakin päivänä pudotaan ja pudotaan paljon syvemmälle, kuin jos alunperin liikuttaisiin totuuden maaperän varmalla kalliopohjalla.

R—o.

Koska Opettajain Lehden toimituksen palautuskirjelmässä ilmenee erinäisiä selväpiirteisiä ajatuksia näistä asioista, saanen liittää sen tähän Teidän luettavaksenne:

Jäljennös.

OPETTAJAIN LEHTI
j.n.e.

Helsingissä syyskuun 23 p:nä 1939.

K. Herra Opettaja Mika Raikamo,
Inha, Niemisvesi.

Arvoisa Opettaja Raikamo.

Toimitus on saanut vastaanottaa Teiltä 11. 9. päiväämänne kirjeen ja siihen oheistetun kirjoituksenne. Hyvin ymmärtäen Teidän opetuksen parhaaseen kohdistuvan tarkoituksenne toimitus kuitenkin epäilee, olisiko sen käsityskannan kehittäminen, josta Te olette vakuuttunut ja joka kylläkin on yhtäpitävä tieteellisen teologian tulosten kanssa, sellainen tehtävä, että Opettajain Lehden tapainen aikakauskirja voisi sen kunnolla suorittaa. Toimituksen mielestä tämä tehtävä kuuluisi teologisen tieteen edustajalle, ja siihen tarvittaisiin melkoisen laajoja teoksia.

Tosin voidaan ajatella, että sellainen kirjoitus kuin puheenaoleva olisi omiaan avaamaan silmiä ja siten johtamaan lukijat muualta etsimään lisävalaistusta. Mutta toisaalta on opettajissakin varmaan paljon sellaisia, jotka syvästi paheksuisivat kirjoituksessa esiintyviä ajatuksia. Ne ovat nimittäin sellaisia, että niihin täytyy tunkeutua syvemmälle, kuin mihin yhdellä suppealla aikakauskirjan kirjoituksella päästään. Näin saattaisi tapahtua, että kirjoitus aiheuttaisi pitkän polemiikin. Mutta sen käymiseen ei Opettajain Lehti monestakaan syystä olisi oikea paikka.

Edellä aivan lyhyesti ja pinnallisesti kosketelluista syistä toimitus palauttaa kirjoituksenne. Koska olette kiinnostunut asiaan, niin toimitus pitäisi suotavana, että julkaisisitte siitä erikoisen, tutkimuksen tuloksia selostavan teoksen. Toimitus samalla kiittää Teitä lehdellemme osoittamastanne suosiollisuudesta ja sille antamastanne avustuksesta.

Kunnioittaen:
K. A. Franssila.

Edelläolevaan ei minun ole tarpeellista puuttua. Mutta selvää on, etten minä voi ruveta mitään teosta julkaisemaan, ellen voi olettaa saavani sille myös lukijoita. Siksi aionkin toistaiseksi tyytyä tämmöisiin heräte-kirjoituksiin. Mikäli Teitä, arvoisat opettajatoverit, yleensä kiinnostaa esittämäni uskonnonselvittely, kehoittaisin Teitä tilaamaan *Kansallisen Työn*, joka juutalaiskysymystä yleensä käsittelevänä muutenkin tuo mielenkiintoisia ajatuksia arkisten touhujemme keskelle.

Ja vielä muutama sana itse asiasta. Jos Vanhaa ja Uutta Testamenttia toisiinsa verratessamme, joutuisimme siihen tulokseen, johon tässä lehdessä aiemmin olleessa kirjoituksessa »Juutalaisuuden ja kristinuskon ero» päädyttiin, että juutalaiset olisivat palvelleet itse perkelettä jumalanaan, niin kieltämättä sitä asemaa kyllä todistaisi ainakin mainittu Kristuksen ja juutalaisten välinen keskustelu. (Lue Joh. 8:) Kun juutalaiset sanovat: »Meillä on yksi isä, jumala», niin Vapahtaja sanoo heille: »Teillä on isänä perkele». Mutta jos siis juutalaiset olisivat perkeleen »valittu kansa», niin kuinka olisi ymmärrettävissä, että Kristus juuri heidän keskuudessaan esiintyy? — — »Oi te ymmärtämättömät ja sydämeltänne hitaat uskomaan — — —!» Missä voi Jumalan armahtavainen rakkaus tulla selvemmin ilmi kuin juuri siinä, että Hän lähetti Poikansa siihen kaikkein pimeimpään vihollisen pesään, pelastaakseen sieltäkin edes muutamia. Ja ellei Hän olisi lähettänyt Kristusta juuri nimenomaan perkeleen kansan keskuuteen, niin en minä ainakaan voi ymmärtää, mitä erinomaista koko Kristuksen tulossa olisi ollut! »Sillä jos te rakastatte niitä, jotka teitä rakastavat, mikä palkka teille siitä on? Eivätkö publikaanitkin tee samoin?» — — Mutta minä sanon teille: rakastakaa vihollisianne, ja rukoilkaa niiden edestä, jotka teitä vainoavat, *että olisitte Taivaallisen Isänne lapsia*, sillä Hän...». — — Ja missä tuleekaan valkeus kirkkaammaksi kuin pimeyden keskellä! »Ja Valo loistaa pimeässä, ja pimeä ei sitä käsittänyt». Mehän näemme, että juutalaiset ovat ainoa kansa maailmassa, joka ei vielä tänäkään päivänä halua kääntyä kristinuskoon, vaikka sitä on juuri heille 2000 vuotta saarnattu. Niin ei heillä milloinkaan ole ollut oikeata käsitystä sitä Jumalasta, jota Kristus julistaa ja jota me »Isä meidän»-rukouksessa rukoilemme.

Toivon, että Suomen Opettajisto alkaa innolla tutkia Raamattua, sillä sieltä on löydettävissä avain nykyajankin suureen kysymykseen, juutalaiskysymykseen, jota *Kansallinen Työ*, ainoana Suomessa, ajankohtaisesti selvittelee.

Ähtärissä, 25. 9. 39.
Mika Raikamo.

Englanti odottaa, että jokainen ranskalainen täyttää velvollisuutensa...

Tätä eivät kuitenkaan ranskalaisen Normandie-laivan matruusit ainakaan oikein hyväksyneet, sillä molempien maailman suurimpien, englantilaisen Queen Maryn ja ranskalaisen Normandien miehistöjen välillä syntyi suuri tappelu alusten ankkuroitua vierekkäin New-Yorkin satamassa. Ranskalaiset matruusit syyttivät Englantia, että se oli vietellyt Ranskan sotaan joka ei liikuttanut Ranskaa, kun taas englantilaiset pitivät imperiuminsa puolta. Lopulta, kun poliisiosastot puuttuivat asiaan, saatiin järjestys palautetuksi.

Maailmansota — pohjimmiltaan juutalaisten aikaansaannos — on vaatinut enemmän kuolleita kuin maailmassa on juutalaisia kaikenkaikkiaan.
HENRY FORD.

Juutalainen Karl Marx.

Marksilaisen aatteen keksijä, paljastaa kirjeessään

KARL MARX.

miten kansainvälistä luokkaoppia voidaan käyttää eri maiden työtätekevän väestön avulla, juutalaisen maailmanvallan astinlautana.

»Revue de Paris» julkaisi 1. 6. -28 kirjeen jonka Karl Marx oli kirjoittanut ystävälleen ja heimolaiselleen rabbiini Baruch Leville:

»Tämän uuden järjestömme (työväenliikkeen) vaikutuksesta saavat Israelin lapset levittäytyä ja levittää valtaansa yli koko maan pinnan. Joka paikassa tulee tämän jälkeen olemaan juutalaisia, kaikkialla pitää heidän pyrkiä pinnalle ja yhä enemmän johtaa tapausten kulkua. Erikoisesti tulee juutalaisten hankkiutua kaikkien maiden työläisjoukkojen johtoon.

Tämän ohella pitää eri maiden hallitukset muokata niin, että niistä tulee koko maailman käsittävän vallan alaisia. Johto tästä tulee luisumaan vastustuksetta juutalaisten käsiin, kun huolehditaan aina siitä, että voitokas, eteenpäin rynnistävä köyhälistö on aseena ja suojana.

Johdossa oleva juutalainen lainsäädäntö tahtoo, että yksityisomaisuus poistetaan. Kaikki julkiset kassat ja kaikki arvokas on saatava juutalaisten kontrollin alaiseksi. Talmudin sisältämät edellytykset ja lupaukset — juutalaiset tulevat omistamaan koko maailman, kun Messias tulee — menevät täten täydellisesti täytäntöön.»

Nämä, kirjeessä esitetyt tosiasiat eivät selitystä kaipaa. Kaukonäköinen idealistinen juutalainen Karl Marx, näki liberalistisen suunnan kehityksen synnyttämän epäoikeudenmukaisuuden yhteiskuntaelämässä silmissään vuosikausia eteenpäin ja siksi hänelle oli juutalainen maailmanvallan köyhälistöteoria selvillä. Yhteiskunnan kärsivät kansanosat olivat Marxin opille alttiita, koska sen opin perusajatus oli vihalle rakentuva ja siksi vähäosaiset, katkeroittuneet kansalaiset takertuivatkin tämän juutalaisen maailmanvallan koukkuun siitä syystä, että pääoman väärinkäyttö, kapitalistinen itsekkyys oli heidät siihen puolittain pakoittanut. Juutalainen kansainvälisyys. aate joutui kuitenkin taistelemaan luonnon lakeja, kansallisuus-siteitä vastaan, mitä voitanee kutsua juutalaisuuden suurimmaksi kompastuskiveksi. Nyt onkin marxilainen suunta viime vuosien aikana kääntynyt kansalliselle pohjalle, toteuttaakseen sitä tietä juutalaisen maailmanvaltapyrkimyksen. Tämä on valheellinen silmänkääntötemppu, jolla nyt on meidänkin maassamme, hyvinkin suuressa määrässä, yritetty pettää kansallisella pohjalla työskentelevää kansanosaamme.

Sillä selviönä on pidettävä, ettei juutalainen muuta luonnettaan, vaan päämääriensä tavoittamiseksi käyttää keinojaan, siihen asti kunnes on saavutettu taitekohta, jolloin voidaan ryhtyä suorankäden toimintaan. Menneisyys on sen jo niin monasti ja selvästi todistanut. Tämän kirjeen valossa pitäisi sokeankin ymmärtää, mitä on juutalaisen Karl Marxin keksimä valheellinen köyhälistöoppi. Juutalaiset ovat nykyisin kaikkialla ja kaikissa työväenliikkeen johtavimmissa ja määräämisvaltaisimmissa asemissa. Moni voinee väittää: Eihän meillä Suomessa ole juutalaisia sosialidemokraattien johdossa. Siihen voidaan vastata, ettei vereltään, muutamia lukuunottamatta, mutta sen sijaan mitä suurimpia kapitalisteja, jotka toimivat yhteisessä sovussa juutalaisten maailmanvaltaa toteuttavien vapaamuurari-kapitalistien kanssa. Josta on ollut seurauksena maassamme kapitalistisen järjestelmän voimistuminen, pääoman kerääntyminen yksiin käsiin, jonka kaiken on työtätekevä kansamme saanut kalliisti työllään maksaa.

Lisäksi, kun otamme huomioon kansainvälisen marxilaisen aatteen kansainvälisen hengen, ei jää epäilystäkään siitä, etteivätkö juutalaiset johtaisi meidän sosialidemokraattista puoluettamme sillä se työskentelee II internationaalen johdon alaisuudessa, jossa on ¾ osaa juutalaisvapaamuurareita ja loput vapaamuurareita ja onhan II internationaalen johdon päämies Ranskan (entinen pääministeri) juutalainen Leon Blum, monimiljonääri, Monte Carlon peli-helvetin omistaja, maailman suurimpia asetehtailijoita ja kaiken likaisen vielä tunnetun pornografisesta kirjallisuudestaan ja tyttötalojen omistaja. Hän on suoraan toveri Tannerin esimies.

Innostuksen pelko on pettämättömin keskinkertaisuuden merkki.
V. A. Koskenniemi.

Osa Brombergin yli 1500 uhrista, elikkä kuva, mitä ei Suomen lehdissä ole aikaisemmin näkynyt!

Murhat oli järjestänyt kaksi Englannin salaisen vakoilupalvelun INTELLIGENCE SERVICEN asiamiestä.

Osuustoiminnan . . .

kyään tehdään, ilman mitään varauksia, todistaa valitettavan selvästi, miten pinnallinen käsitys yhteiskunnallis-taloudellisista kysymyksistä on kansallisilla voimilla, vastapainoksi kansainvälisten voimien syvälle menevään tuntemukseen samoissa kysymyksissä. Elleivät kansalliset voimat pysty ja jaksa tehdä täydellistä ja rohkeata muutosta juuri tässä suhteessa, ei tarvitse mitään uudistavia parannuksia odottaa, jolloin koko työskentely muodostuu turhaksi kohuksi ja hetkellinenkin menestys riippuu poliittisista konjunktuureista. Ne piirit ovat vieläkin suuremmassa vastuussa, jotka ovat ottaneet elämäntehtäväkseen yrittäjävapauden asian ajamisen, mutta ovat kuitenkin niin raukkoja, etteivät uskalla kajota asian juuriin. — Mainitaksemme vielä »Ajan Suunnasta», propagandalehtenä osuustoiminnan puolesta, palautamme lukijoittemme mieliin eduskuntavaalien aikaan käydyn kohun, lehden päätoimittajan sopivaisuudesta yksityisyrittäjäin ehdokkaana. Ne, jotka tässä kohussa edustivat kielteistä kantaa, tuntuvat saavan ajasta hyvän liittolaisen. — Toivokaamme, että ei sellainen korporatiivinen valtiomuoto maassamme koskaan toteutuisi, missä kaikki korporatiot muodostuisivat yhtä »kuolleista» järjestelmistä, kuin mitä osuuskauppaliike edustaisi kaupallisena korporationa.

Osuustoimintaliikkeen arvostelun tulos riippuu siitä, miltä kannalta sitä arvostellaan, mutta eritoten kuka arvostelun antaa. Olkoonpa arvostelijana kuka hyvänsä on tulos myönteinen, jos pintapuolisesti arvostellaan »myymäläkulttuuria», toimitalojen komeutta, käytettävissä olevia rahapääomia j.n.e. ja myönteinen on tulos silloinkin, jos sitä arvostellaan kokonaisuudessaan, pitämällä silmien edessä yksinomaan maataloudellista osuustoimintaa. Mutta, jos sitä lähdetään arvostelemaan yhteiskunnallis-taloudelliselta kannalta ja arvostelijana esiintyy juutalais-marxilaisuuden kannattaja, on tulos kaikissa kohdin sataprosenttisesti myönteinen, kun sen sijaan arvostelijan ollessa kansallisen vapauden puolesta uhrautuva kansalainen, on arvostelun tulos kulutusosuustoiminnan ja teollisen osuustoiminnan kohdalta sataprosenttisesti kielteinen, mutta sen sijaan maataloudellisessa osuustoiminnassa tunnustetaan olevan erittäin suurimerkityksellisiä myönteisiäkin puolia. On välttämätöntä, että kaikkia ilmiöitä ja järjestelmiä arvostelta-sa otetaan huomioon myöskin se, millä tavalla ne vaikuttavat yhteiskunnallisten ja taloudellisten tekijöittensä kautta kansan elämään. Niinpä osuustoimintaakin on arvosteltava etupäässä yhteiskunnallis-taloudelliselta kannalta ja muistettava aina, että ero on tehtävä

1) maataloudellisen osuustoiminnan,

2) teollisen osuustoiminnan ja

3) kulutusosuustoiminnan, eli osuuskauppaliikkeen välillä.

Kanslianeuvos Niilo Liakan edellämainitussa »Ajan Suunnalle» laatimassaan kirjoituksessa: »Pellervo-Seuran ja Suomen osuustoimintaliikkeen 4-vuotistaipaleelta», ei tehdä mitään eroa ylläeriteltyjen välillä. Senpä vuoksi kirjoitus onkin suuressa määrin sellaistenkin asioitten toisiinsa sotkemista, joilla ei ole mitään syy-yhteyksiä ja käsitteitten vääristelemistä, samaan tapaan mihin Pellervo-Seurankin taholta on totuttu. Senpä vuoksi onkin tulevaisuuden tehtävänä osoittaa millaisen kiitoranpalveluksen hra Liakka ja Pellervo-Seura ovatkaan tehneet ainoalle suositeltavalle, nimittäin *maataloudelliselle* osuustoiminnalle, kun johdonmukaisesti ovat sotkeneet siihen kansallemme turmiolliset, kulutus- ja teollisen osuustoiminnat. Maataloudellisesta osuustoiminnasta on kuitenkin lisättävä, että sitä on suositeltava ja tuettava niin kauan kun se pysyttää toimintansa puhtaasti maataloudellisen tuotanto-ohjelman hengessä. Onhan tunnettu asia, ettei »osuustoiminnan isä» Hannes Gebhardkaan antanut kulutusosuustoiminnalle kuin aivan toisarvoisen sijan, vieläpä hän sen tuomitsikin loppuaikoinaan.

Herra Liakan kirjoituksesta saa sen käsityksen, että Suomen kansa saa kiittää itsenäisyydestään osuustoimintaa. — Kaikella vuodatuksella pitäisi sentään olla jokin raja, sillä huvittavien kuvitelmien vaikutuksesta, menetetään tarkoitus. Tämän historiallisen katsauksen jälkeen hän jatkaa:

»Voinvientiosuusliike Valio on ottanut ohjataksensa ja opettaaksensa satojen paikallisten meijeriosuuskuntain tarvitseman ammattihenkilökunnan, järjestääksensä toiminnan oikeain taloudellisten periaatteiden pohjalle ja kuljettaaksensa tuotteet kauppaan, missä niitä kysytään ja niistä maksetaan.»

Valio on todellakin saanut melkeinpä monopolivallan maidon hinnan määräämisessä. Hinnat ovat pohjaan asti puristetut ja tiedetään, että yksityiset pienet meijerit ovat maksaneet paremman hinnan kuin Valio, taikka Valion vaikutuspiiriin kuuluvat meijeriosuuskunnat, joihin sillä on ollut tilaisuus opettaa ammattihenkilökunta, järjestääkseen toimintansa »oikeain taloudellisten periaatteitten» pohjalle ja kuljettaakseen tuotteet kauppaan — omiin kauppoihinsa, jotka on yksityisiltä pääomien voimalla suorastaan ryövätyt — jota tapaa noudattaen on tuhansilta pieneläjiltä riistetty leivän saanti itsellisinä. — Valio on yliorganisoitu maataloudellinen »osuustoimintaliike». Edelleen:

»Kauppaosuuskunnat pitävät huolen kotitaloudessa tarpeellisten väärentämättömien tavarain tarjonnasta.»

Saisimmeko luvan kysyä, kuka taikka ketkä tässä maassa sitten ovat myyneet taikka myyvät kotitaloutta varten väärennettyjä tavaroita? Me puolestamme voimme kyllä luetella esimerkkejä siitä, että osuuskauppoihin kelpaavat kyllä sellaiset jätteet ja sekundavalmisteet, joita yksityiset hyvin haluttomasti ottavat myydäkseen. On sekä röyhkeää että mataliemielistä, tehdä viittailuja yksityisistä väärennetyn tavaran myyjinä. Edelleen:

»Kansamme on tässä kehityksessä monipuolisesti vaurastunut ei ainoastaan taloudellisesti, vaan myös yhteiskunnallisesti ja sivistyksellisesti. Kansallinen omalaatuisuus on selvennyt verrattomasti laajempaan tietoisuuteen ja valtiollisen itsenäisyyden pohja arvaamattomasti määrässä lujittunut.»

Se, että osuuskauppaliike on vaurastunut, ei merkitse lainkaan sitä, että Suomen kansa olisi osuustoiminnan kautta vaurastunut. Totuus on aivan päinvastainen, mitä todistaa selvästi se valitettava tosiasia, että kansamme on yli 15 % eli n. 600.000 aliravittua, mikä luku osuustoiminnan alkaessa Suomessa ei varmastikaan ollut näin surullisen suuri. Yhteiskunnallisessa ja sivistyksellisessä mielessä on osuustoiminta vaikuttanut Suomen kansaan ehdottomasti taannuttavasti, sillä tässä suhteessa täysin kypsä kansa ei voi kannattaa sellaista järjestelmää kuin osuuskauppaliikettä, koska se ei voi luoda mitään uutta taloudellisesti edistävää, mutta pystyy vain vanhan hajoittamiseen sekä kasvattaa yhteistoiminta-ajatuksen yhteiskunnallisesti täysin sairaalloiseen suuntaan. Että osuuskauppaliike olisi omiaan selventämään kansallista omalaatuisuuttamme ja lujittamaan valtiollista itsenäisyyttämme on täydellinen erehdys. Koko osuuskauppa-aate on ammentanut ja ammentaa elinvoimansa pääomien vieraantumistä ja kansainvälisyydestä, jossa syystä sen henki on kansainvälinen, eikä siis voi selventää kansan keskuudessa sen kansallista omalaatuisuutta. Valtiollista itsenäisyyttä se ei voi edistää työntäessään tuhannet itselliset niukkatuloiskisi palkkalaisiksi ja — konjunktuureista riippuen — suorastaan proletaareiksi.

Sitten hän todistelee, että »Näin on kansallinen liikkeemme aikana tullut luoduksi kokonainen talousjärjestelmä rahatalouden pohjalle . . .» Ja hetkistä myöhemmin hän esittää liikkeen historiallisesta kehityksestä Englannissa muka kristillisenä toimintana ja yrittää yhdistää osuustoiminnan kristillisyyteen. Me uskomme kanslianeuvoksen tietävän eron mustan ja valkoisen välillä.

Jos osuustoimintaliike toteutuisi joskus siinä laajuudessa mihin Kansainvälisen Osuustoimintaliiton presidentti Väinö Tanner pyrkii, tiedustamme herra kanslianeuvokselta, miten kristillisenä te pitäisitte yhteiskuntaamme?

On otettava huomioon, että hra Tanner on myöskin kansainvälisen juutalais-marxilaisen puolueen pää! Tuskin olemme kanslianeuvoksen kanssa eri mieltä siitä, että yhteiskuntamme olisi silloin taantumuksellisin ja pääomien puristuksessa riutuva eloton massa, kuten itäinen naapurimme.

Sen sijaan sellaisessa yhteiskunnassa, missä omaksutaan keskinäisen kristillisen rakkauden henki elämän hallitsevaksi hengeksi ja sen mukainen vapaus kanssaihmisistä, on kuolletava ja taantumuksellinen osuustoimintajärjestelmä täydellisesti vieras. Vastuuntuntoinen ja kristillisesti siveellinen kansa ei voi hyväksyä elotonta kolhoosijärjestelmää, koska se ei semmoisena voi nostaa kansan hyvinvointia, mikä on oleellista tälle siveelliselle hengelle. Kansamme keskuudessa on kylläkin suuri joukko yksilöitä, m.m. kaikki aatteelliset osuuskauppamiehet, jotka »kerta kaikkiaan näkevät» ihmiset niin pahoina ja itsekkäinä, että heihin ei vaikuta mikään muu kuin jäykkä järjestelmä, joka järjestelmällisesti pakoittaa ja määrää jokaiselle yhteiskunnan jäsenelle määrätyn paikan. Me emme kuulu näihin »järjestelmähulluihin», vaan uskomme,

että sitkeän, määrätietoisen taistelun kautta, voimakkaan kansallisen ja korkeasti siveellisen päämäärän puolesta,, voidaan istuttaa suomalaisiin sellainen henki, joka luo avuksensa sopivan järjestelmän vapaan maan vapaille kansalaisille.

Tätä taustaa vastaan me arvostelemme kaikkia yhteiskunnallisia ja taloudellisia järjestelmiä ja niiden vaikutusta todella tavoittelemisen arvoiseen kansalliseen vapauteen. — Niinpä myös osuustoimintaa.

Kanslianeuvos Niilo Liakka on propagandistinakin aivan liian yksipuolinen, Sen selvittää hänen seuraava viimeiset lauseet.

»Itsekäs omanedun tavoittelu on noussut vastustamaan osuustoiminnan pyrkimyksiä vähäväkisten tilan kohottamiseksi. Tämä taistelu ei ole suinkaan päättynyt. Mutta verraten lyhyessä ajassa osuustoiminnan henki on meidänkin kansamme keskuudessa osoittautunut olevansa voima, joka raivaa tiensä vastuksesta välittämättä. Se edistyy ja lujittuu niinkauan kuin se pysyy uskollisena sille velvoittavalle hengelle, josta sen alku ja tähänastiset aikaansaannokset juontavat.»

Pyydämme huomauttaa, että jos osuuskauppamiehet pitävät itseänsä parantumattomina egoisteina ja haluavat paheittensa kahlehtimiseksi jäykkiä kuolettavia järjestelmiä, niin älköön sen tähden luultako, että yksityisyritteliäisyyden puolesta taistelevat yksilöt olisivat nousseet osuuskauppaliikettä vastaan itsekkäistä omanedun aiheuttamista vaikutteista. Eivät, vaan ensinnäkin siitä syystä, että voitaisiin osuuskauppamiehiinkin istuttaa oikea eteenpäinvievä, elävä, vastuuntuntoinen henki, ja vapauttaa heidät omasta kuolettavasta »keskitysleiristä», osuuskauppajärjestelmästä, ja toiseksi tehdä osuuskauppamiesten uskottelut vähäväkisille, heidän tilansa kohottamisesta, mitättömäksi, koska se ei ole hivenenkään vertaa totuuden kanssa yhtäpitävä. Vai luuletteko ehkä, että tuhannet maassamme toimivat osuuskaupalliset liikepalatsit, ovat lämmittäneet vähävâkistemme kylmiä vaatteitakaan. Tai luuletteko, että nämä palatsit olisi nostettu maan povesta osuuskaupallisen järjestelmän etevämmyydellä, ilman kansan rasitusta. Ei ole, vaan kerinotekoista järjestelmää on, valheellisella uskottelulla ja sanahelinällä, saatu Suomen kansa rahallansa palvelemaan. Tämän me tiedämme ja tiedämme myöskin, että taistelu osuustoiminnan kristillisyyden vaan on se vasta nuoressa, tuoreessa alussa.

Suomalainen!

On olemassa erilaisia osuustoimintajärjestelmiä, joiden vaikutukset kansamme hyvinvointiin ovat myöskin erilaiset. Muista aina tehdä ero

1) *maataloudellisen osuustoiminnan,*

2) *teollisen osuustoiminnan ja*

3) *kulutustoiminnan, eli osuuskauppaliikkeen välillä.*

ÄLÄ OSTA osuuskaupasta, äläkä juutalaiselta!

KANSALLINEN TYÖ kädestä käteen!

Maailman suurin petos kansoja kohtaan on saatettu tilinteolle (marxilaisuus),

monopolivaltaa vastaan ei ole suinkaan päättynyt,

Ostakaa omenia ja sokeria — sanoi "Josef".

Jokainen lukijamme on varmasti kuullut taikka lukenut lehdistä Osuusliike Elanto r.l:n tänä ajankohtana merkillisen kauppamuodon: Ostakaa omenia, niin saatte ostaa rahallanne sokeria. Liikekilpailun valvontakunta on nyt käsitellyt asian ja päätynyt seuraavaan, sangen vähän sanovaan lausuntoon:

»Liikekilpailun Valvontakunta on tutkinut tämän asian ja katsoo, ettei sellaista menettelyä, johon Osuusliike Elanto r, l. on tilapäistapauksessa ja erityisten olosuhteiden vuoksi ryhtynyt, voida pitää yleisesti suositeltavana hyvän kauppatavan mukaisena menettelynä.»

On muuten merkillistä ja haiskahtaa hieman oudolta, että Elannolla ja sen kaikilla Tannerin (OTK:n) alaisilla osuuskaupoilla kuuluu omien puheittensa mukaan olevan sokeria vallan kovasti, ainakin moniin yksityiskauppiaisiin verrattuna, joilta ei ole saanut sokeria edes kahviin, puhumattakaan hillolseimista. Eit tätä juuri sovi sentään ihmetellä, sillä onhan herra Tannerissa yhdistettynä kaksi merkittävää virkaa, nim. jos joku ei sattuisi sitä tietämään, valtiovarainministeri (merkittävin tullimies) ja Suomen suurin kauppias. Ja kaipa sitä sokeria, kun Suomen Sokerilla, joka on täydellisesti vapaamuurareitten miehittämä muuten, oli kriisin alkaessa niihin aikoihin, kun sokerin tulli nousi —:50 kg. käytettävänään Tannerin puheitten mukaan n. 13.000.000 kg. os liikeonni sattuisi olemaan hyvä, niin voisihan sitä tienata päivässä n. 6,5 milj. markkaa. Ja vähittäiskaupassa kansa maksaa, jos vaan saa sokeria, 0,50—1:— mk:aan korkeampia hintoja. Tulemme tutkimaan innolla tätä asiaa.

Kuulemiin.

Maamme vaatetusala ja Juutalaiset.

Pukeutumiskysymys tulee jokaisen kansalaisen eteen ja siksi se onkin asia, joka asettaa itsekullekin miettimisen aihetta, pään vaivaa. Vaatturien pätevä ammattitaito on kuitenkin tällaisten vaikeuksien paras apu. Pukeutumiskysymys on muodostunut kansan keskuudessa niin yleisluontoiseksi ja jokapäiväiseksi, että harvoin syvennytään kiinnittämään huomiota tämän vaativan alan asettamille ammatillisille vaatimuksille. Uudet muodit asettavat jatkuvasti vaatturin ammattitaidon kovalle koetukselle, koska ne monessakin suhteessa edellyttävät aivan toisia menetelmiä. Vaatturien työ onkin näin ollen jatkuvaa ammattitaidon kehittämistä, joka vaatii tekijöitään täydellistä antautumista, syysäkseen ajan tasalla. Tämän ammattialan terveelle kehitykselle on kuitenkin, jo useampia vuosikymmeniä sitten tullut esteeksi juutalaiset. Sillä 50 vuotta sitten muutti maahamme Venäjältä juutalaisia, jotka alkoivat narinkkakauppiaina harjoittaa vaatetus- ja pukukauppaa. Kuten kaikissa maissa, minne juutalaiset ovat muuttaneet, ovat he epärehellisellä toiminnallaan yrittäneet syrjäyttää isäntäkansansa terveen ammatillisen elinkeinoelämän. Näin on myöskin tapahtunut meidänkin maassamme, siitä huolimatta, vaikka juutalaisten narikkakaupat olivat alkujaan mitättömiä tekijöitä. Sillä meidän päivinämme ovat juutalaiset tunkeutuneet suomalaisten toiminimien varjolla suurien pukutehtaiden omistajiksi.

Joku voi väittää, että juutalaiset ovat siksi eteviä, että ovat oikeutetut saavuttamaansa asemaan.

Näin ei kuitenkaan asia ole, sillä se joka vähänkin tuntee juutalaisten toimintatapoja ja kaupankäyntiä, ei voi tulla muuhun käsitykseen kuin siihen, että he suoranaisesti rikkovat rehellisiä liiketapoja (konkurssit ja kadulla myymiset), puhumattakaan terveestä ammatillisesta kehityksestä. Tietoomme on tullut, että juutalaiset maksavat työntekijöilleen mitä kurjimpia palkkoja ja vaativat työn tehtäväksi mitä nopeimmin ja huonoimmin menetelmin, jotta voivat näin työntekijöittensä palkoista ja ala-arvoisesta työstä nylkeä voittoja ja samalla polkea terveen ammatillisen kehityksen määräämät hinnat. Jokainen kyllä tietää miten huonosti valmistettu puku tulee kestämään ja miten se, sopimattomana pitempiaikaiseen käyttöön, on kelvoton. Suurin vaara, mikä maassamme olevien Israelilaisten vaatetusalan toiminnassa piilee, on se, että heidän epärehellinen toimintansa pyrkii hävittämään terveen ammatillisen kehityksen vaatetusalalla. Siksi jokaisen suomalaisen on, pukimia ostaessaan, käyttävä kansallisia vaatteita ja näin tuettava kansallista työtä, mikä ajanmittaan tulee kuluttajallekin monin kerroin edullisemmaksi.

Vangitkaa kolmesataa maailman rikkainta juutalaista, niin ei tule enää yhtään sotaa!

Henry Ford.

Taisteluun juutalaista maailmanvaltaa vastaan!

Tänä päivänä, jolloin koko ihmiskunta seuraa jännittyneenä jokaista sähkösanomaa, sanomalehteä ja kerääntyy kaduille ryhmiin, kysellen toisiltaan: mitä tapahtuukaan huomenna, mikä on meidän kohtalomme? Tänä päivänä kohoaa, kuin tulesta hehkuen tuo verta hyydyttävä sana — sota.

Miksi taas sota..., eikö viimeisestä opittu mitään? Näin kyselee sotaan syytön ihmiskunta. Missä on sotien syy? Kuka siitä hyötyy? Näin voi jatkaa loppumattomiin.

Tänä päivänä on totuuden vuoro alkaa puhua. — Ihmiskunta herää tämän sodan vaikutuksesta näkemään sotien syyt ja sen aiheuttajat ja hyödyn nauttijat. Meidän tehtävämme tässä herätystyössä on vaikea, koska vastassamme on järjestelmä, jossa kansalaiset sokeasti taistelevat toinen toisiaan vastaan, häikäilemättömien keinottelijoiden korjatessa tästä erimielisyydestä sadon. Mutta me olemme aloittaneet taistelun, josta emme voi perääntyä, voimme vain voittaa. Me toistamme yhä uudelleen ja uudelleen asiamme julki, siihen asti kunnes jokainen kansamme jäsen on totuudesta tietoinen. Tänä päivänä me vastaamme kyselevälle kansalle, ettei sotaan ole syyllisiä ne kansat, mitkä nyt vertaan taistelurintamilla vuodattavat, vaan että siihen ovat syyllisiä valtioiden yläpuolella toimivat rahavaltaiset juutalaispiirit, jotka jo yli kaksikymmentä vuotta ovat sitä valmistelleet, apunaan uskolliset vapaamuurarit, valppaasti toimivat kurjat, sidotut orjat. Me sanomme: Versaillesin pakkorauhan saneli Juudas sellaiseksi kuin halusi, ja sen hyväksyi maailmansotaan väsynyt ihmiskunta, tietämättä, että siihen kätkeytyi uuden sodan itu. Siksi sota voitiin saada aikaan näin pian. Juutalaisuus kuvitteli, että kansojen Luoja oli unohtanut heidät. Siksi he myöskin uskoivat, että heidän Jumalansa oli siunanut heidän ikuiset valheensa, pimittääkseen ja orjuuttaakseen koko ihmiskunnan lopullisesti valtansa alle. Ja sinä hetkenä, jolloin he miltei omistivat koko maailman rahan ja olivat määräävinä tekijöinä koko maailman politiikassa, joko itse tai vapaamuurarillisen salajärjestönsä kautta — juuri silloin nousi totuuden sana heitä vastaan.

Salaisuudet alkoivat paljastua yhä räikeämmin, totuus nousi voittamattomasti päivänvaloon.

Saksassa oltiin jo vallankumouksen esivalmistelumelskeissä: katutaisteluja, terroritekoja, lakkoja. Inflation synnyttämä täydellinen rahan-arvon romahdus oli syössyt kansan lopulliseen häviön kuiluun. Juutalaiset olivat asettuneet jo julkisesti johtoonkin, yllyttäen kärsivää kansaa kauhua herättäviin hirmutöihin. Mutta Saksassa oli uhrattu myöskin aikaa totuuden puolesta taistelevalle hengelle. Toivottomalta näyttävässä, vuosia kestäneessä taistelussa piili voima, joka viime hetkessä herätti voimakkaan kansanliikkeen, erään »Maailmansodan tuntemattoman sotilaan» Adolf Hitlerin johdolla. Kansa nousi ja alkoi uuden elämän uudistuneena, elinvoimaisena, kansallisena Saksana. Tämä Saksan kansan sisäinen uudistustaistelu, uusi maailmankatsomus, herätti jokaisessa maassa samanlaisia uudistuspyrkimyksiä ja vapautumistahtoa, juutalaisen maailmanvaltapyrkimysten ikeen alta. Juutalainen »israelin liitto» totesi kauhukseen, että valistustyö heitä vastaan paisuu yhä suuremmaksi ja heidän suunnitelmansa maailmanherruudesta luhistuu. He saivat huomata Ranskassakin löytyvän vastustusta, entisten rintamasotilaiden »Tuliristi»-liikkeen muodossa,

Juutalaisuuden oli onnistunut saada mitä suurinta köyhyyttä ja kurjuutta siellä aikaan, rappeuttaa sen kulttuuri melkein olemattomiin, kulttuurifolshevistisella hengellään. Näyttämötaide. kirjallisuus, filmi, kaikki on rahalla pakoitettu palvelemaan juutalaista maailmanvallankumousta. — Ranskan kansa on luisunut siksi alas, että vain ihme voi sen kohottaa juutalaisen maailmanvallan kynsistä.

Englannissa, yrittävät kansallisen Englannin miehet pelastaa kansansa siitä uhkaavasta vaarasta, perikadosta, mihin maa on juutalaisuuden keskipisteenä joutunut. He ovatkin viime aikoina voimakkaasti osoittaneet varsin elinvoimaista taistelukykyään.

Tämä uusi, juutalaisuutta uhkaava voimakas maailmankatsomus, tunkeutui viime vuosien aikana miltei kaikkialle Eurooppaan. Siksi turvautui juutalaisuus viimeisiin keinoihinsa — säälimättömään, moraalittomaan taisteluun, estääkseen totuuden esilletuloa. Kaikkia keinoja ryhdyttiin käyttämäään, ja kun Saksassa heidän vastustajansa saivat koko valtion herätystyönsä kautta johdettavakseen, kohdistui juutalaisuuden ensimmäinen isku sitä vastaan. Samanaikaisesti vaiettiin muissa maissa nousneista kansallisista juutalaisvastaisista liikkeistä.

Mutta siitä huolimatta, vaikka juutalais-vapaamuurarillinen toiminta onkin »nerokkaasti», rahansa voimaan turvautuen, yrittänyt estää kaiken kansallisen juutalaisvaistaisen herätystyön syntymisen, on uusi kansallinen maailmankatsomus osoittanut kaikkialla elinvoimansa. Jokaisessa maassa on aloittanut toimintansa yhteiskuntaa suojelevat kansalliset järjestöt, jotka itsensä ja tulevaisuutensa uhraten ovat julistaneet peräänantamattoman taistelun maailman suurinta valhetta — juutalaisuutta vastaan.

Tänä päivänä on juutalaisuus lyönyt viimeisen valttinsa pöytään, turvautuen saastaiseen keinoonsa, yleismaailmalliseen sotaan, se aikoo hukuttaa totuuden sanan sodan veriseen melskeeseen. Mutta juutalaiset tietäkööt, että vaikka he tässä ovatkin onnistuneet, elää maailmassa totuus, joka on voittava ja pelastava ihmiskunnan.

Tänä päivänä me huudamme. *Nouse Suomi* taistelemaan juutalaisuutta ja heidän apuriensa, vapaamuurarien, saastaista toimintaa vastaan.

»Kaatua kansakunnan keralla
voi käydä päinsä,
mutta orjan tauti kuolema
ei sovi ihmiselle.»
J W. Snellman.

Vetoomus „Kansallisen Työn" lukijalle ja kannattajalle...

Tietoisena siitä, että Te, lehtemme lukija ja kannattaja olette perillä »Kansallisen Työn» aatesuunnasta ja sen herätystyön tärkeydestä, jonka nykyinen vakava aika on tehnyt vieläkin välttämättömämmäksi, vetoamme erikoiseti Teidän kaikinpuoliseen tukeenne. Sillä juuri nyt yrittää hämätä kansainvälinen myrkyn kylvö kansaamme mitä törkeämmin valhepropagandallaan, koska sen keskuudessa vallitsee epäoikeudenmukaisuus, joka on repinyt sen rikkinäiseksi ja erimielisyydestämme korjaavat sadon ne, jotka epäoikeudenmukaisuutta synnyttävät.

Te tiedätte myöskin, että »Kansallinen Työ» on peräänantamattomasti noussut taistelemaan ainoana lehtenä tässä maassa, näitä salakavalia pimeyden voimia vastaan, paljastamaan kansallemme valheellisuuden, joka sutena lampaiden vaatteissa sitä uhkaa.

Tästä johtuen, on meidät näitten voimien taholta yritetty leimata tyytymättömyyden lietsojiksi. Miksi? Senkö tähden, että me kansamme jäseninä olemme rohjenneet nostaa äänemme kuuluville kansamme puolesta. Vai siksikö, että me rohkenemme sanoa, että tällä maalla on suunnattomat mahdollisuudet hyvinvointiin, että on rikos pitää osa kansaamme työttömänä, alipalkattuna ja 600,000 aliravittuna, vaikka perustuslakiemme mukaan kansalaistemme työ pitäisi olla valtakunnassa erikoisessa suojeluksessa.

Me emme kylvä tyytymättömyyttä sentähden, että rikkoisimme valtakunnassa voimassa olevia lakeja ja asetuksia. Vaan me olemme nousseet työhön kansamme kärsimysten puolesta, sitä väärää henkeä vastaan, joka ei näe mitään vaaraa kansamme elinmahdollisuuksien rappeutumisessa ja niissä salaisissa voimissa, jotka määrätietoisesti tätä tekevät. Meillä täytyy olla oikeus paljastaa salaiset voimat, jotka synnyttävät keinotekoisia pulakausia ja siten hävittävät kansalaistemme omaisuuksia, syöksevät työtätekevän kansamme suoraan kurjuuteen. Me tiedämme, että kansallisen olemassaolomme voima piilee jokaisen yksilön hyvinvoinnissa, niin henkisellä ja aineellisellakin alalla.

KANSALLISEN TYÖN LUKIJA JA KANNATTAJA: ASIAMME ON OIKEA.

Siksi Kansallisen Työn toimitus vetoaa lukijoihinsa ensimmäisen kerran koko toimintakautensa aikana. Me uskomme, että Te tunnette aktiivisien työntekijöittemme rinnalla sen suuren vastuun, joka päällämme lepää kansamme herätystyössä. Nyt on vakavasti harkittava ja tartuttava työhön kansallisen herätystyön hyväksi. Meidän joukkomme, tilaajakuntamme nousee jo useampiin tuhansiin ja jos jokainen hankimme vaikkapa yhdenkin tilauksen, on »Kansallisen Työn» levikki kaksinkertaistunut. Tämä osoittaa, että joukon työskentelyssä piilee voimaa... »Kansallinen Työ» kehoittaa lukijakuntaansa, kannattajiaan ja ystäviään ryhtymään tarmokkaaseen toimintaan hankkimaan tilauksia, tai muuten sopivammaksi katsomallaan tavalla tukemaan kansallisen aatesuunnan eteenpäin viemistä.

ASTUKAA REIPPAASTI ESIIN...

Kansallisen Työn toimitus.

Kansallinen...

Jatkoa 2:lta siv.

keen alkuvaikeudet, mitä on lisännyt vielä se seikka, että tähän asti olleet hyvät ajat ovat estäneet laajoja kansankerroksia näkemästä, mikä on totuus nykyisestä tilanteesta ja yhteiskunnasta. Ei huomata, että perikadon uhka on juuri siinä sokeudessa, ja välinpitämättömyydessä, millä myöskin n. s. sivistynyt luokka seuraa tanssia kultaisen vasikan ympärillä, itse osallistuenkin siihen. Maassamme on syntynyt jo useampiakin uudistusliikepyrkimyksiä ja syntyy edelleenkin, ne ovat osoituksena siitä, että kansamme keskuudessa haetaan ulospääsyä nykyisestä rämettyneisyydestä. Useammat uudistuspyrkimykset ovat kuitenkin tuomitut jo alkuunsa häviämään, koska ne ovat lähteneet liikkeelle poliittisten intohimojen tyydyttämiseksi ja siten niiltä on täydellisesti puuttunut se vakava uhrautuva henki, epäitsekäs taistelu kansansa puolesta, mitä tulokset tässä taistelussa vaativat. Kansallisen vapausliikkeen ensivaatimukset ovat: epäitsekäs uhrautuvaisuus, kunniallisuus ja rehellisyys. Nämä vaatimukset olivat viime vuosisadan alussa vahvasti piirretyt suomalaisuuden esitaistelijoiden kilpiin. Niiden noudattaminen on nyt sitäkin tärkeämpää, koska puolivuosisataa kestänyt liberalistinen kehitys on johtanut siihen, missä nykyään olemme.

Kansallinen Työ on aloittanut toimintansa, ei iskusanoilla tai suurisuuntaisilla »järjestötoimenpiteillä», *vaan siihen osallistuvien yksilöiden oman luonteensa kehittämisellä.* Vain uudistunut sukupolvi voi luoda uuden yhteiskunnan.

Vain epäitsekkyyteen, kunniallisuuteen ja rehellisyyteen perustuva siveellinen voima voi nostaa kansalliseen ylösnousemukseen ja murtaa liberalismin ja marxilaisuuden kahleet.

Kansallinen elokuva 'Seitsemän Veljestä'

Suomen Filmiteollisuus Osakeyhtiö on tehnyt palveluksen kansallemme kuvaamalla kansalliskirjailijamme Aleksis Kiven »Seitsemän Veljestä». Tämän kuuluisan suurteoksen elokuvalle saattaminen ei ole ollut helpoimpia filmaustehtäviä, vaan on se vaatinut tekijöiltään niin taiteellisessa kuin tekenillisessäkin mielessä mitä vaikeampia suorituksia. Tarkoituksemme ei kuitenkaan ole yksityiskohtaisesti ryhtyä arvostelemaan elokuvaa, sillä sen ovat tehneet päivälehtemme monellakin eri tavalla, vaan tyydymme lyhykäisesti toteamaan, että elokuvan ohjaaja Vilho Ilmari, joka on tunnustettu Kivi tuntija, on onnistunut vaikeassa tehtävässään kiitettävällä tavalla. Päähuomio kiintyy luonnollisesti veljeksiin, jotka hyvin valittuina tyyppeinä tuovat eteemme ne »Seitsemän Veljestä» jotka mieliimme ovat painuneet Kiven kuolemattoman kirjan lehdiltä. Jylhän mahtava suomalainen luonto Impivaaroineen, metsineen on vangittu elokuvanauhalle onnistuneesti. Elokuva on ennenkaikkea voimakas ylistyslaulu kansalliselle taiteelle ja sen suurimmalle taitajalle Aleksis Kivelle.

Ilahduttavaa on myöskin nähdä, että maassamme on elokuvayhtiö, joka on ryhtynyt kuvaamaan kansamme suurimpien miesten saavutuksia valkokankaalle. Siitä huolimatta, vaikka täällä on käynyt kaiken näköisiä kansainvälisiä »filmaustohtoreita» selittelemässä aina päivälehtiemme palstoja myöten, ettei elokuvataiteella tule tulevaisuudessa olemaan menestystä, ellei niitä valmisteta kansainvälistä suuntaa noudattaen.

Meidän vakaumuksemme on myöskin se, että suomalaisen elokuvataiteen menestys tulee olemaan kansallisen henkemme omalaatuisuudessa, ja sen pohjalle rakentuvassa taiteessa, niin oman kansamme keskuudessa kuin kansainvälisilläkin markkinoilla.

Toivomme jatkuvaa menestystä Suomen Filmiteollisuus Oy:lle ja sen kansalliselle työlle. Seitsemän Veljeksen elokuvaus on arvokas lahja kansallisen kirjailijamme Aleksis Kiven työlle. Se on elokuva, jonka jokaisen suomalaisen pitää nähdä.

S. O.

Vanhalla tutulla Saksan syöjällä

Winston Churchillilla, nyt maansa ensimmäisellä amiraliteettilordilla, on vähän kiirettä!

"Kiireiset ajat" Englannin juutalaisella sotaministerillä.

Kuvassa juutalainen Hore Belisha kiirehtii Downing Street 10:een.

Kerava 1939, Keravan Kirjapaino.